

De mars-drager, of nieuwe tover-lantaren

Waar in vertoond word de nieuwste en aangenaamste
gezangen, die hedendaags gezongen worden

bron

De Mars-Drager, of Nieuwe Tover-Lantaren *Waar in vertoond word de Nieuwste en aangenaamste
Gezangen, die hedendaags gezongen worden*. Joannes Kannewet, Amsterdam 1754

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_mar006mars01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de [gebruiksvoorwaarden](#).

Aan de Zangers.

KOmt Lief-hebbers curieus,
Hô! 't is de Tover-Lantaren,
Keyk hier in met Mond en Neus,
En wild geen Duyten sparen.
Hier word meerder vreugd vermeld,
En dat voor vry minder geld.

Als in 't Kasje van de Waal,
Want gy kunt hier vrolijk zingen,
Schoone Voyzen zoet van taal,
Nevens veel versnaperingen,
Ja daar is geen vreugd zo zoet,
Als een zingende gemoet.

De Mars-Drager, of Nieuwe Tover-Lantaren.
Waar in vertoond word de Nieuwste en
aangenaamste Gezangen, die hedendaags
gezongen worden.

Een Nieuw Vermakelijk Lied, op de Tover-Lantaren, die men alle Avonde by de Straat hoord schreeuwen, De Toverlantaren curieus als nugteren Meeuwen.

Stem: De Parysse Lotery

Rinden luysterd met verbrag,
 Na 't geen ik hier zal zingen,
 Het is een liedje als een vlag
 En vol van veranderingen:
 Het is ik zeg het om de leus,
 Van de Tover-lantaren,
 A bon het isse fray curieus:
 En sulks hoord men garen.
 Wat ziet men Savonds langs de straat,
 Veel van die Waeltjes loopen,
 Een yder met zijn Cameraad
 Men vindze nu met hoopen,
 Men roept heel luyd en ziet niet beus,
 Ho de Tover-Lantaren,
 A bon het isse fray curieus,
 Wie zou zijn Duyten sparen.

Zy dragen 't Kasje op haar rug,
 Ia om wat Poen te winnen
 Yder stapt als een mof zo vlug:
 Met moet zo wat verzinnen,
 De eene die schreeuwt door de Neus,
 Ho de Tover-lantaren
 A bon het isse fray curieus,
 Wie zou zijn Duyten sparen.

De tweede draagt een groote Hoed,
 Een Pey haast zonder Knopen,
 En zo ziet men die Walenbloed:
 By Nagt heel laat nog loopen,
 Hy roept geen David nog de Reus,
 Maar de Tover-lantaren,
 A bon het isse fray curieus,
 Wie zou zijn Duyten sparen.

En roept men een van haar in Huys,
 Zy knikken en zy buygen,
 Zy springen met een Frans gedruys:
 Om vreugde te betuygen,
 Zy eyssen Geld heel genereus,
 Voor kiek van hun Lantaren;
 En roepen allon 't is curieus,
 Wie zou zijn duyten sparen.

't Is geven zo feul yder Man,
 Ze laten aars niet kijken,
 't Is rarete zo koet als kan,
 Hum zag noyt diergelijken;
 Zy roepen vrolijk en niet beus:
 Ho die Tover-lantaren,
 Is niet de prul maar fray curieus,
 Wie zou zijn Duyten sparen.

En is men dan accoord geraakt,
 Met deze Wale bazen,
 Dan werd 'er klarigheyd gemaakt,
 En 't Ligt werd uyt geblazen;
 Ze keyk nu Papery of Keus
 Ho de Tover-lantaren,
 A bon ze isse fray curieus,
 Wie zou zijn Duyten sparen.

Daer zie jou nou de Stad Parijs,
 Met Torens en met Kercken;
 Ze lijke wel een Paradijs,
 Hum moete wel bemerken,
 Hum isse waerlijk amoreus,
 Ho de Tover-lantaren,
 A bon amie de fray curieus:
 Wie zou de Duyten sparen.

Daer ziet jou Sippe zeyl in Zee,
 En volgen zo malkander,
 Daer zie jou ook de Konink mee,
 En nu al weer een ander,
 Daer Fenne met de lange

Neus:

Ho de Tover-lantaren,
Ha bon hum isse fray curieus,
Wie zou zijn Duyten sparen.

Nu zie jou weer een Leger van,
Feul Vastenavonds gekken,
A rarete d' krote Man,
Hum wil de klokke trekken,
Hy ziete as een Stier zo beus,
Maer de Tover-lantaren,
Hum is waraste fray curieus,
Wie zou Duyten sparen.

Hier zie jou wederom wat aers,
Comedis van die Apen,
Clisteren met een entje Kaers,
Kelijk als slimme knapen,
Dat is warast heel amoureux,
Ho de Tover-lantaren,
A bon het isse fray curieus,
Wie zou zijn Duyten sparen.

En zo vertoonen zy wat aan,
Tot dat zy op het laatsten
Zeggen uyt hun het is gedaen,
Zy weeten haar te haasten,
En groete weer heel genereus,
Monjour Tover-lantaren,
Niet prul ma soi maer fray curieus,
Wie zou zijn Duyten sparen.

Weg weg van Waeltje met de Lier,
Hier kanje niet by halen,
Dit speelen is vry meer plezier,
Zy mogen zo wat malen,
En worden als ik zeg niet beus:
Ho de Tover-lantaren,
A bon heel lief en fray curieus,
Wild dan geen Duyten sparen.

Maer wagt eens de Zomer maet,
Ik wed die Waele-poepen,
Bonsjour een yder heenen gaet,
En hier niet langer roepen,
Haar Werkje is niet om de leus,
Maer de Tover-lantaren,
Die isse waarlijk fray curieus,
Wie zou zijn Duyten sparen.

De Nieuwe Juffers-Jagt.

Op een schoone Voys.

Dien mijn snelle Winden,
Zijn Brakken en Spioen,
Diana Contresse Clarinde,

Za lustig wild 'er u spoen,
Doorsnuffelt Bossen en Hagen,

En al dat groene Veld,
 U Meester wil 'er gaan jagen,
 De Iagt is aan gesteld,
 Dieo, Dieo.

Men hoeft geen Brakken nog Winden,
 Wanneer men op Iuffers jaagt,
 Het spoor kan elk wel vinden:
 Ia zonder dan men 'er na vraagt,
 Men hoeft niet lang te zoeken,
 Dieo in open lugt;
 Zy vliegen met gantsche troepen,
 Gelijk de Kwartel vlugt,
 Dieo, Dieo.

De Iagt van jonge Iuffers,
 Betaamt geen oude Vel,
 De Minne-god wilder geen Suffers,
 Maar wel een jonk Gezel,
 Die Venus-Bosje kan booren,
 Hoe Iagt dat zoete Kind;
 Op 't steeken al van de Hooren,
 Daar men vermaak in vind,
 Dieo, Dieo.

ô Lieffelijke Nagten!
 Wanneer dat Cupido jaagt,
 Doorschiet dat Bos met kragten,
 Maar als Aurora daagt,
 Dan leggen de Iagers te luymen,
 Wel toe gedekt en warm,
 Op Dons van Zwane-pluymen,
 In Deus blanke arm,
 Dieo, Dieo.

Lief Bosje vol van Blaren,
 Daar Roze-knopjes staan,
 Wagt niet tot datter de Iaaren,
 U Minne-lust doet vergaan,
 Maar weest 'er in groene Weyde,
 Voor jonge Iuffers mild,
 De Minne-god wilder ons leyde,
 In 't leger al van dit Wilt,
 Dieo, Dieo.

Als gy het Wild hebt gevonden,
 In zijne legerstee,
 Ontbind jou Brakken en Honden,
 Za lustig maakt u ree,
 En wild het maar vervolgen,
 Tot dat gy 't hebt gevat,
 Al toond het zig verbolgen,
 Zit het braaf agter 't gat,
 Dieo, Dieo.

Als gy der niet meer kund Iagen,
 En als 'er jou Hondje is moe,
 Gy hoeft het Wild niet te dragen,
 't Komt zelve wel na u toe,
 En wild 'er een weynig rusten,
 En t' zamen vrolijk zijn,
 Na zoete Minne-lusten,

Dan smaakt 'er een Glaasje Wijn,
Dio, Dio.

De aangename Vryheyd.

Op een aangename Voys.

DE liever-tijd wil ik gaan prijzen,
 Want zy die alles te boven gaat,
 Daar toe wil ik haar eer bewijzen,
 Boven den Houwelijken-staat:
 Maar wanneer gy bent getrouwt,
 Aan zo booze kwade Vrouwe,
 De liever-tijd bent gy dan kwijd:
 Adieu dan de liever-tijd
 Adieu dan, de liever-tijd.

Wil ik een praatje gaan verhalen,
 By een schoone Dogter hier of daar,
 Het Minne-vuur begint te stralen,
 Al op het Hert van een Minnaar,
 Staat dees Dogter mijn niet aan,
 Hey zo gaan ik weer mijn gange,
 Ik wensch haar pleyzier zonder droefheyd;
 Viva dan de liever-tijd;
 Viva dan de liever-tijd.

Als ik ga een Pintje drinken,
 Geen Vrouw in Huys die na mijn wagt,
 Dan zit ik zonder agter-dinken,
 Zomtijds de heele halve Nagt,
 Hey kom ik dan weder t' huys,
 Ik en zal niet moeten hooren;
 Het droevig Vrouwtjen haar verwijd,
 Viva dan de liever-tijd:
 Viva dan de liever-tijd.

Daar is geen Vrouw die my kan dwingen,
 Als ik dan ga spelen met de Kaart,
 Al speel ik met de Dobbel-lingen,
 Daar af ben ik niet vervaard,
 En verspeel ik dan wat Geld,
 Hey daar ben ik mee te vrede,
 Het droevig Vrouwtje zit en schreyd,
 Viva dan de liever-tijd:
 Viva dan de liever-tijd.

Als ik een Pintje heb gedronke,
 Mijn Buykje vol ende daar toe rond,
 Al na mijn Bedje gaan ik

ronke,
 En in de slaap val ik terstond:
 In het midden van mijn rust,
 Daar en zal mijn niemand stooren:
 Het droevig Kinderen geschreyd:
 Viva dan de liever-tijd:
 Viva dan de liever-tijd.

Oorlof Ionkmans wild dit onthouden,
 Al van de zoete liever-tijd,
 Maar als gy dan eens komt te trouwen,
 De liever-tijd bent gy dan kwijd,
 Want als gy bent aan den band,
 Van het Huwelijk verbonden,
 De liever-tijd bent gy dan kwijd,
 Adieu dan de liever-tijd,
 Adieu dan de liever-tijd.

Thee-Gezelschap van Jonge Juffers.

Voys: Dieo mijn snelle Winden.

t GEzelschap van jonge Iuffers,
 Daar ik 'er onlangs nu zat:
 Wijn d' oude en koude Susters,
 Na Bed zijn en uyt de Stad:
 Doorsnuffelt men Winkel en hoeken,
 Op dat men het wel monteerd,
 Men ging het Boeltje door zoeken,
 Al wat 'er was en mankeerd,
 Za lustig, za lustig, za, za.

Van d' Tafel af wy beginnen,
 Daar eerst een Theetje was;
 't Is beter als Nayen en Spinnen,
 De Meysjes Klaver-jas:
 Dat was 'er dat twee confoortje,
 De Ionkmans onbeschroomt,
 In Beste-vaars pruttel-poortje,
 Een Pijpje wie had 't gedroomt,
 Za lustig, za lustig, za, za.

Vijf-honderd Inlandz' Handsjovis,
 Zag men der ter Tafel gaan:
 Men riep dat Kosje is Soutjes:
 Daar zal een Glaasje op staan,
 Een Schotel met dertien Koeken,
 Agt Roemertjes en een Bier-glas;
 Zervetten en Tafel-doeken,
 Die waaren juyst in de Was,
 Za lustig, za lustig, za, za.

Een Doosje met schoon' Prumellen,
 Een-en-vijftig Noten mee:
 De Mangelen niet om te tellen,
 We verwachten Rozijnen uyt Zee;
 Een dertig Sopper-de-groentjes,
 Vijf regelen Witte-brood,
 Sta vast op Muyltjes en Schoentjes,
 Daar blijft 'er wis een van dood:
 Za lustig, za lustig, za, za.

Twee Botertjes, dertien Beschuyten,
 Het mogt 'er geen Wormer zijn,
 Men begon eens zagjes te fluyten:
 Dat was 'er te zeggen brengt Wijn;
 Ik zag 'er vijf Bottels, twee Staartjes,
 En weetje niet hoe ik het meen,
 Ik dagt by zullie Zaartjes,
 En ziet men noyt eenig geweent;
 Za lustig, za lustig, za, za.

Eene Vadoek al met een naatje,
 Een Aibezempje met een scheur,
 Een Bierkan met een gaatje
 Daar lekten het zomtjids eens deur,
 Een Doof-pot met een Doove-kolen,
 Zeer tamelijk voorzien,
 Al wat 'er nog is verholent;
 Dat zeg ik u wel allien;
 Za lustig, za lustig, za, za.

De Soldaten gaan op marode,
't Is troosje mijn lieve Broer,
Dat was 'er genoeg geboden,
Terwijle wy op de vloer,
Ons Tafel en leger-stee maaken,
Gelijk een moedig Soldaat,
Om aan zijn kost te raken,
Zo hy der geen moeyte en spaard;
Za lustig, za lustig, za, za.

Als dese Magolze Maaltijd,
Een eynde genomen had;
Indienje nog niet verzaad zijt,
Zo zingt en springt 'er u zat,
Want ziet ik had het vergeeten,
Wy kregen op 't lest nog Wijn,
Wij zouden daar niet van zweeten,
Nog dronken nog vol van zijn,
Za lustig, za lustig, za, za.

Klugt van Jantje en Tryntje.

Stem: *Al zoje wil Jacomyntje.*

KOmt hier gy Longe Meysjes,
En luystert na dit Lied;
Ik zal 't u gaan zingen,
En eens voort brengen,
Komt hier gy Longe Meysjes,
En hoord dog eens dit Lied.

Daar was een aardig Meysjen;
Smorgens vroeg op gestaan:
Twee uurtjes voor d' dagen,
Met zal 't uw gewagen:

Daar was een aardig Meysjen,
Uyt Melken zou zy gaan.

Doen zy kwam inne de Weyde,
Vond zy een Ionkman staan;
Hy sprak mijn lieve Trijntje,
Dat is een moy lijntje,
Hoe komt gy in de Weyde,
Alhier zo vroeg gegaan.

Zy zey mijn zoete lieve Iantjen,
Uyt Melken zo wil ik gaan,
Agter door het Laantjen,
Laantje, Laantje, Laantjen,
Zy zey mijn zoete lieve Iantjen:
Mijn Koetjes wil 'k Melken gaan.

Hy kreeg haar by haar Handjes,
En zy spanceerde door de Laan,
Hy sprak mijn lieve Trijntje,
Dat komt al van 't Wijntje,
Laat ikje nu faljantjes,
Eens zoenen op de Laan

Al zo gy wild mijn lieve Iantjen,
En al zo je wild zo wil ik mee,
Doen kreeg hy Trijntje onder
Dat gaf mijn geen wonder:
En al zo je wild mijn lieve Iantjen,
En al zo je wild zo wil ik mee.

Dat ging daar doe aan 't zoenen,
Aan 't kantje van de Sloot,
Hy gaf Trijntje een stootje,
Zy voelden 't in haar gootje:
Dat ging daar doe aan 't zoenen,
Aan 't kantje van de Sloot.

Doen hy de spelletjes klaare:
Met 't moy Meysje had gedaan,
Doen sprak hy mijn lieve Trijntje,
Dat komt nu van 't Wijntje,

Gy kunt nu wel voorwaare,
Weer na jou Koetjens gaan.

Zy zeg mijn zoete lieve Iantje,
't Avond zo kom eens weer aan
De Brandewijn met Suyker,
Drinken als een duyker,
Zy zey mijn zoete lieve Iantje,
't Avond zo kom eens weer aan.

Al zoje wild mijn lieve Trijntje
En al zoje wild zo wil ik mee,
Praatje van een Peintje:
Ik praat van 't Wijntje,
En al zoje wild mijn lieve Trijntje:
En al zoje wild zo wil ik mee.

's Avonds kwam ons Iantje,
Stappen heel laat daar aan,
De Brandewijn stond klaare,
Met Suyker door voorwaare,
En al zoje wild mijn lieve Iantje,
Stappen heel laat daar aan.

Doen gingen zy in de Keuken,
En bakte Iantje daer een Struyf;
Van Ewertjes met Spekje,
En dat al voor zijn bekje:
Doe gingen zy in de Keuken,
En baktje Iantje daar een Struyf.

Hy sprak mijn lieve Trijntjen:
Ga met mijn op 't Ledikant;
Dan wil ik jou eens kussen;
Mijn brand moet 'k eens blussen,
En al zoje wild mijn lieve Iantjen,
En al zoje wild zo is het kant.

Hy kreeg zijn Trijntjen onder,
En al op het Ledikant;
Ik zal jou met een zwindje,
Maaken fluks een Kindje:

Hy kreeg zijn Trijntje onder
En al op het Ledikant.

Zie Meysjes nu voorwaare,
De Eyertjes hebben kragt,
Mog drie-maal op een Plankjen,
En Iantjen gaat jou gankjen:
Zie Meysjes nu voorwaare,
De Eyertjens hebben kragt.

Nu maak ik jou een Iantje,
Mijn Trijntjen lief hoord aan,
Praatje van een Knegjen
Ik praat van een Bregjen:
En al zoje wild mijn lieve Iantje,
Wil jou gang dan zo maar gaan.

Vryagie van een Rijk Heer en een Bedelaars Dogter.

Stem: *Ach Clarinde mijn Uytverkoren*

Vrienden wild dit Lied aan hooren,
En wild u dog niet verstooren,
Vrienden luysterd al te maal:
Na het geen dat ik verhaal;
Al van een Rijk en Edel Heere,
Die by een Schoyster kwam verkeere,
Die daar kwam al aan de Deur,
Bidden met een droef getreur.

Dezen Heer had groot behagen,
En hy gink 't Meysjen vragen,
Kind van waar komt gy van daan?
Wilt het my verhalen gaan:

Gy zyt al te Ionk van Iaaren,
 Daarom laat het Schooijen vaaren,
 En toond mijn maar weder-min:
 Ik heb op u gesteld mijn zin.

Wel Mijn Heer ik sta verslagen,
 Dat gy my sulks komt vragen,
 Nademaal dat uwen staat:
 My zo ver te boven gaat;
 Hoe kund ge hebben in mijn behagen?
 Daar ik moet mijn Brood gaan vragen
 By de een of d' ander Deur,
 Bidden met zo een droef getreur.

Neen mijn Heer dat zou niet lukken,
 't Is maar om mijn Bloem te plukken,
 En my te brengen in 't verdriet,
 Gelijk men meer gebeuren ziet:
 Als ik kwijt raakte mijn eere,
 Dan waar ik in groot hertzere,
 En dan was ik in den rouw,
 'k Bleef geen Maagd en wierd geen Vrouw.

Wel Schoon-kind hoe kund gy praten,
 Dat ik u zoude verlaten,
 Want ik zoek niet eer u Blom;
 Voor ik ben u Bruydegom:
 Wild ghy kiezen een ander leven,
 Een schoon Kleed zal ik u geven,
 Om u Hals een Diamant;
 Gelijk de schoonste van het Land.

Wel Mijn Heer u schoone Woorden,
 Die zouden mijn Ionk-hert bekooren,
 En daar toe jou hoogen staat,
 Die my zo ver te boven gaat;
 Hebt gy dan in mijn behagen,
 Zo wil het aan mijn Vader vragen?
 Of het is met zijn conzent;
 Om u te Trouwen pertinent.

Dezen Heer ging heenen treden,
 Met zijn Liefjen weltevreden,
 Vraagde aan haar Vader fijn:
 Ofze zijn Huysvrouw mogt zijn?
 Zy is een Spruyt van agtien laaren,
 Hoe kund gy praten van te Paaren,
 Daarom houd maar goed' moed;
 En ziet voor u wat gy doet.

Deze Liefjes zag men Trouwen,
 En men ging de Bruyloft houwen,
 Waaren vrolijk ende bly,
 Trokken zamen in de Wey;
 Oorlof Meysjes Jong en teere,
 Maakt daarom dog geen hertzere,
 Strijd maar altijd voor u Eer,
 Dan krijgt gy nog wel een Heer.

Herders-Melody.

Op een schoone Voys.

L'Est-maal in 't krieken van den dag,
 Uyt Iagen zou ik gaan:
 Zo dra ik Boswaard inne zag,
 Vond ik een Maget staan;
 Treed Voetjes treed wat naar,
 Tot dat gy komt by haar;
 Ach Rozemond! Vind ik u hier alleen
 Met veel klagen en geween,
 Hoe of 't komt zy is alleen.

Ach daar hoor ik haar lieve keel,
 Eens zingen overluyd;
 Mogt ik nu maar eens met mijn Veel,
 Of met mijn Iagers-fluyt,

Vermeyen eens by haar;
 Met zoete Spel-gesnaar,
 Ach wat een vreugd zou mijn dat zijn:
 Als wy zamen zy aan zy;
 In droefheyd zo wierd ik bly.

Daar ginter komen Winden aan,
 Daar is een Iager by,
 Ach Goden helpt my nu by staan!
 Ach Hemel staat my by!
 Mijn Rozemond vlugt niet,
 Ziet eerst wie dat gy ziet,
 U tweede-deel, die komt hier aan zo bly,
 Met zijn Beesjes aan zijn zy,
 Rozemond vergeeft het my.

Hoord eens de Beesjes zingen zoet,
 Zy schijnen mee verheugt:
 Elk met haar stem zy mijn gemoed,
 Meer trekt tot Zang en vreugd,
 Komt laat ons nu eens dra,
Sol mi re sol fa la, Zingt keeltje zingt,
 Zingt zoetjes met goe Maat,
 Want het daar in bestaat,
 Zingt met my en slaat de Maat.

Komt laat ons nu een Voysje zoet,
 Gaan zingen met ons twee;
 Mijn Veeltje ik eerst stellen moet
 Geef toon, *A la mi re*,
 Want ik begin in A,
 De Bas in la fa fa, half met een snik,
 Nu hoor ik met 'er daad,
 Dat zy Musiek verstaat,
 Nu begind en slaat de Maat.

Aardige Vryagie, tusschen Jantje en Mietje.

Stem: Daar was een Meysje Jonk van Jaaren.

WEL Mietje-lief mijn Uytverkooren,
 Hoe ist? Hebt gy mijn d' dood gezwooren,
 Dat gy mijn zo droevig plaagt;
 Ey laat mijn dog zo niet lang loopen,
 Of ik zou 't met de dood bekoopen,
 Ach Mietje-lief mijn zoete Maagt.

Wel Iantje-kind dat zijn geen reden,
 Woud gy dat ik mijn zou besteden,
 Zo aanstonds met jou in den Egt;
 Ik kan zo gau niet rezolveren,
 Gy zou nog wat by mijn verkeeren,
 Haastig wil niet mijn zoete Knegt.

Dan moet ik aanstonds na de Snyder,
 Helpt mijn of mijn Broek moet weyer
 Gemaakt, dat is een staale Wet:
 Maar laat het jou daar na niet rouwen,
 Gy kost in 't kort jou Hoofd wel klouwen,
 Kom gaan wy maar gerust na Bed.

Wie hoorden oyt van zulke grillen,
 Zoud gy mijn zo verzukkelen willen;
 Aan die kant zo koud als Ys:
 Legt my niet aan het Hooft te lellen,
 Met zulke zotte bagatellen,
 Dat te doen ben ik veel te wijs.

Laat het ons voor een Jaar proberen,
 Lukt het niet zo kan yder keeren,

Te zeggen daar hy komt van daan:
 Dan bent gy weer dat ouwe Loertje,
 Dan dros ik als voor heen na Moertje,
 En gy kund na jou Peetje gaan.

    Zo is hy goed, wat raare nukken?
 Neen Nye-boer dat zou niet lukken,
 Woud gy zeper voor een Iaar,
 Met mijn malle Iongen, 't aanlappen,
 Neen Vriend, zo lust mijn niet te tappen,
 Dat 's schurfde en verrotte Waar.

    Wy kunnen 't zo makkelijk klaaren,
 Krijgt gy een Meyd ik zal alle Iaaren,
 Iou geven twee-pond-groot aan Geld;
 En is 't een Zoontje ik zal hem houwen,
 Lapt 't maar aan, laat ons maar Trouwen,
 Mijn zin is dog op jou gesteld.

    Wie hoord van zulke raare loopjes,
 Drinkt voor dat Geld liever haar Soopjes,
 Mietje-lief dat doen ik terstond;
 Gy kund jou Blauwe-scheen verbinden,
 Ik kan op 't Vullis-vat wel vinden,
 Zo een verzopen Vage-bond.

Een aangenaam Minne-Lied,

Op een aangename Voys.

LAast onder 't wandelen van de Boompjes,
 Daar 't zoete Nagte-gaaltje kweeld,
 Als hy zijn Galletje fluksjes streeld,
 Trekke-bekke zonder schromen,
 Dat ik al veynzend' in mijn gemoed,
 't Ontdekken haar mijn liefde zoet.

    Ik volgde gants bedroeft haar schreden,
 En zugten vol angst in deze nood,

Doen was niet meer dat ik besloot,
 Als een die nu zonder reden,
 Zo zeer vol angsten u te ontvlien,
 O! Schoone je waard noyt weer te zien.

Ik viel op bey mijn Knien ter aarde,
 En bad haar om niet zo wreed te zijn,
 't Was tot verligting van mijn pijn,
 Maar zy die van de Min ontaarde,
 Stiet mijn onwaardig van haar heen,
 Ontvlood en zy liet mijn alleen.

Nu wil ik eyndigen mijne dagen,
 Daar Mars zo gaarn dat bloed vergaard,
 Als zy nu mijne dood verstaat,
 Zo wild my dan noyt haat toedragen,
 Dit is mijn laatste bee Climeen,
 Voor wien ik sterven wil alleen.

Toen gy mijn laast u Min ontdekte,
 Daar 't Pluym-gedierte kweeld en fluyt,
 En haar al zingende lieflijk uyt,
 En hoe zy weerzijds Min verwekte,
 Dagt u mijn liefde weynig waard,
 Dog 't heeft helaas my smert gebaard.

Ik heb Liefdens-voester derven hoonen,
 En haare zoetigheyd veragt,
 Doen zy uyt wederwraak haar kragt,
 Kwam aan mijn arme Ziel te toonen,
 En zocht de Min met zulken gloed:
 Dat mijn u byzijn wenschen doet.

En wild dan Marteel niet van mijn scheyden,
 Maar hebt dog deernis met Climeen,
 Die u bemind en anders geen,
 En komt haar Hert na u te weyden,
 Blijft daarom haare waarde Vrind,
 Die u meer als haar zelfs bemind.

Ik zal nimmer Liefdens-loon beklagen,
 Zo gy u treurig vluten staakt,

En eeuwig Min met Minne blaakt:
 Keerd dan, op ey keerd mijn welbehagen,
 Denkt dat Marteel u mind Climeen,
 Voor wien ik sterf en anders geen.

Terwijl dat gy om my wild sterven,
 Ik bid u houd een weynig stee,
 Mijn zoetste Liefje weest wel te vree;
 Want gy zult nog troost van mijn verwerven,
 Gy zult nog wezen tot besluyt,
 Mijn Bruydegom en ik jou Bruyd.

Opregt Oost-India.

Voys: Broer Ariaen.

DOgters van Holland,
 Het is voor my geen schand,
 Dat ik ben gaan vaaren,
 Al na 't Oost-Indiens Land,
 Maar denkt, wie dat gy zijt,
 Hoe dat gy daar u tijd,
 In 't bloeyen van u laaren,
 In elend verslijt.

Drie Maanden klaar,
 Krijgt gy in 't laar,
 En hy moet nog staan,
 Gelijk een Bedelaar,
 En krijgje dan rantzoen,
 't Is drie-maal 's Weeks te doen,
 Het geeft een schrale Tafel,
 Als men heeft geen poen.

De Water-pot,
 Is hier het beste lot,
 En daar mee te kot,
 Als Varkens in een schot
 En spreek ik dan een woord,
 De Stuurman werd verstoord,
 En dan mort en knort hy,
 Of hey word vermoord.

Vrienden hoord aan,
 Wil ik eens drinke gaan:
 Zomtijds een Soopje,
 't En mag 'er niet op staan,
 Of een Flesje zuur Bier:
 't Is al te slegte zwier,
 Voor ymand die gewend is,
 t' Drinken Wijn en Bier.

Drink ik my eens zat, Dan moet ik aanstonds rad,
 Mijn laten op sluyten,
 Al in 't Galjoen zeer nat,
 En 's Morgens aanhoord,
 Dan moet ik onverstoord,
 By de Stuurman komen:
 Daar ik word verhoord.

Is het dan verbrast,
 Zo word mijn toe-gepast,
 Vijf Zes-honderd slagen,
 Op mijn Broek voor de Mast,
 Maar is hy mijn verpligt,
 Door Vriendschap op opzigt,
 Krijg ik mijn Huyd vol slagen,
 Of een loezig digt.
 Rijst dat is ons Brood,
 In onze honger groot,
 Heeft men dan een droog Visje,
 Dan heeft me nog geen nood,
 Een dronk Water daar by,
 Dan zijn wy uyt de ly,
 Maar zomtjids maar agt Musjes
 In een Et-maal vry.

Wie zou niet zijn,
 Willen in plaats van mijn,
 Te werken alle daag
 En by Nagten certijn,
 Want in dees hette zwaar,
 Zomtjids in 't Ruym voorwaar
 'k Wou liever dat Oost-Indie,
 Voor den Duyvel waar.

Eylaas ik beklaag,
 Mijn Ieugd alle daag,
 Ik zal men nog dood treuren,
 Hier in Oost-Indie staag,
 Maar kom ik eens faljant,
 Gezond weer in Holland,
 Ik zal wel zeggen Indie,
 Ik verfoey jou stand.

Bataviaas Af-scheyd-Lied.

Stem: *Als 't begint.*

BAtavia Casteel ten toone,
 Hoofd-stad van heel India,
 Daar nu veel Hollanders woonen,
 Van ouds genaamt Iacketra;
 In u heb ik verkeerd
 En veel dingen geleerd,
 Van goed en kwaad,
 Mijn wel verstaat,

Dat daar niet aan mankeerd.

't Is nu ruym drie Jaar geleden
Dat ik kwam in 't Indiens-Land,
En met mijn voet kwam ge-

treden,
 Binnen de poort al van 't Vierkant:
 De Galg het eerste was,
 Die ik aanschoude ras,
 't Regter-hand
 Trad ik faljant,
 Regt uyt op 't zelfde pas.

De Sneeze-Kerk voorby gegangen,
 En regt in de Ceyel-sstraat,
 De Zand-zee was mijn verlangen,
 De Roomelake mijn verstaat,
 Zo na de Utregtze-Poort,
 De groote Revier aanhoord,
 De Heere-sstraat
 Voorby men gaat,
 Het is wel meer gehoord.

De Tijgers-gragt zeer fray ten toone,
 Dat is het puykje van de Stad,
 Daar men vind zo menig schoone,
 En 'er ook zomtjids schuyld wel wat,
 Van dat Hollandze-kruyd,
 Mastiesies zoet van geluyd,
 Zy gaan zeer rijen,
 Met Baytjes fijn,
 Puur of zy waaren de Bruyd.

Snagts zy in een Praampje vaaren,
 Met haar aangenaam gespel,
 d' Ionkmans ziet men ook zeer gaaren,
 In de Sneeze Wachang wel,
 Het woord is al Sinjeur,
 Anziet jou Serviteur,
 Een Theetje fijn,
 Dan Spaanze Wijn,
 Dommater dat is de fleur.

Een Pienag diend hier niet vergeeten,
 En een Bonkes na ons wil:
 Wat der geschiet in zecreten
 Dat zal ik wel zwijgen stil
 Een Nonje fier van gestalt,
 Die zomtjids stoeyt en mald,
 Zo 't Spreekwoord zeyd,
 Korthieligheyd,
 Ligt agter over vald

De Vroome wil ik niet gelijken;
 By het Volkje ligt van aard,
 Die zo gaaren het Vosje strijken,
 En speelen Ruyter te paard,
 Want zy zijn excelent,
 Tot 't mallen zo gewend,
 Vrolijk te zijn,
 In Bier en Wijn
 Al met de de Ionkmans jent.

Vaard wel gy schoone Vrouwen,
 En Hoeren aan het Vierkant,
 Mijn Schip dat is nu afgedouwen,
 En 't is vaardig ende kant,

't Schey-maal het ik verstaan,
Dat isser in 't Fort gedaan,
Ik het 't gehoord,
Ik moet an Boord,
Zoo dra de Land-wind komt aan.

Foey Oost-India.**Stem: *Als vooren.***

IK ben uyt Holland eens gekomen,
 Door de brakke Water-stroomen,
 Op het Eyland van Cylon,
 Digte by de Noorder-Zon;
 Ik dogt het was een pronk der Wereld,
 Dat van alles was bepereld,
 Want zy maakten my eens wijs,
 Dat het was een Paradijs.

Maar ik was wel haast bedrogen:
 Door de zeldermentze logen,
 Want het geene dat ik zag,
 Was niet waardig dat den dag
 Het bescheen, of dat de stralen,
 Van de Zon daar op kwam dalen,
 Want dit Duyvels Chams gebroed,
 Doet dog geen Hollanders goed.

't Alderslimste dat op aarden,
 Aan den Mensch zig openbaarden,
 Is een Volkje slegt beroemd,
 Die men daar Slijm-Appels noemt,
 Zeer hovaardig in haar wapen
 Van gedaante als de Apen,
 Schoon voor oogen,
 Vals van grond,
 Neydig met een blyde Mond.

Om Hollanders te bedriegen,
 Of met Leugens te beliegen,
 Och dat is voor haar een zaak,
 Vol van vreugden en vermaak,
 Of om haar te affronteeren
 Dat is, daar zy op studeren,
 En dan beelden zy haar in,
 Dat zy 't hebben na haar zin.

Weg Sprinkhanen al te zamen,
 Foey gy hoorde u wat te schamen,
 Dat gy also met ons leeft,
 Denkt wie u geworpen heeft,
 Ligtelijk is 't een Slavinne,
 Die het zoete Spel der Minne,
 Laastmaal in de groene Zee,
 Voor een Moele-Casje dee.

Gy kund immers niet verstiten,
 Van wien gy zijt gesproten
 Ik meen dat lieve Hollands-bloed,
 Dat u dagelijks nog op voed,
 Zonder wien gy, moet creveren,
 Of van honger haast verteeren,

Maar nu kund gy alle daag,
Vullen u Verdoemde Maag.

Weg gemengde Kale-boeren,
Mocht ik eens comande voeren,
Hoe zou ik u groene Vee,
Nog eens doen roepen wee,
Ik zou u in u Moer doen kruypen,
Of in 't Water doen verzuypen:
Op dat men zo met 'er tijd,
Deze plagen raakten kwijt.

Nu is 't dat gy kund gaan pronken,
Op u Postelyne schonken,
Want 't gaat zo na u wens,
O Vervloekt en naar gespens!
Doen de Duyvel eens wild weeten,
Zijn dood-strond had gescheeten,
Raakten hy drie Krayen kwijt,
Daar gy van gesproten zijt.

Mogt ik eens mijn wensch verkrijgen,
'k Zou u aan een Lijntje rijgen,
En schenken allegaar
De Duyvel voor een Nieuwe-Iaar
Op dat als hy was verlegen,
Hy zijn gat daar mee kon vegen,
Want het Aardrijk is te goed,
Voor dat Duyvels Chams gebroed.

Een Regte Masties.

Stem: *Daar was een Meysje Jonk van Jaaren.*

JOnge Liederen die willen Vryen,
Wild voor al dees plagen myen:
Daar ik mijn nu in bevin,
Het is mijn Wijf om klaar te zeggen,
't Zal u de zaak eens uyt gaan leggen,
Maar ik vrees waarentig voor 't begin.

'k Geloof dat zy was dertien Jaaren,
Doe my de Duyvel riep tot paaren,
Mijn dogt ik had een Engelin
Maar 'k zag wel anders na drie Weeken,
Haar patten zijn genoeg gebleken,
Want 't is een regte Duyvelin.

Komt mijn een Vrind of twee bezoeken,
Zo doet zy anders niet als vloeken,
Schoon dat zy niet vertrokken zijn;
Haar kennissen die mogen

komen,
Die hebben voor geen kwaad te schromen,
Al was het ook een heel dozijn.

Gelijk ik lestmaal heb bevonden,
Doen Rozalijn en Allegonde,
Met Antonicke kwamen aan,
Een wijl daar na, zijner Catrina,
Met Lijsje Bene en Christina,
Wat dunkt u? kan dat zo niet gaan?

^{*}*t Boesjette Betli* moest daar wezen,
De arme Meyden mogten vrezen;
Zo daar geen [†]*Agokenti* was:
^{'t} Was ^a*Trije soekri*, ^b*da Kadderre*,
Ik stond en hoorden 't aan van verre;
Want 'k had de bruy van al den bras.

^c*Romenia Saligadoe*,
^d*Commelinghe dosie dees* ^e*Astadoe*,
En al dat zeldermentze tuyg;
^{'t} Was ^f*Sandie Bonkes Tomme* ^g*Koppe*,
^h*Preste Coeree*, of ik laatze kloppe;
Gy maakt het al te Duyvels ruyg.

Zoek ik de zaak dan by te leggen;
ⁱ*Vos quityn dwee*, Komt zy mijn zeggen:
Ach Hemel had ik dan gedaan,

^k*Vos fide poete* moet ik hooren:
^l*Vos Branc Catlor dat komt my vooren*,
En daar mee moet ik heenen gaan.

Vrinden wat dunkt u van dit leven,
Wild u voor al dog niet begeven;
Met een Mosties in d' Egte-staat:
Bewaard uw zelven van te kwijnen
Zy mogen wel wat huysjes scheynen,
Maar 't zijn Duyvelinnen in der daad.

- * *Een doos daar groene Bladen Kalk en Arak in is.*
- † *Heet Water tot Thee.*
- a *Geef Suyker tot Thee.*
- b *Geef een Stoel.*
- c *Ingezoute Fruyt tot Thee.*
- d *Coufyt een vinger lang*
- e *Vis op de Kolen in de As gebraden.*
- f *Een soort van Bladen daar Tabak in gerolt is op te steeken dat zy rooken.*
- g *Krijg men een Kopje.*
- h *Loop met der haast.*
- i *Wat scheeld het u.*
- k *Jou Hoere-kind.*
- l *Jou blanke Hond.*

Koddige Zamen-spraak, tusschen Jan en Neel.

Stem: Polphemus aan de Stranden.

Jan.

GOeden avond zoete Neeltje,
 Ie bent mijn deeltje,
 Wel hoe vaarje nou mijn Kind,
 Ie bent mijn troosje,
 Mijn Suyker-doosje,
 Mijn alderbeste lekkere Kind.
   'k Heb u lang nu niet geziene
 Bij mijn biene,
 't Is zoo waarlijk waar, gy wil
 My niet langer meer troost geven,
 By mijn leven,
 Ik slaje strak voor je Bil.
   't Is wel, wat ben je spytig,
 En zo mytig,
 En je bent zo lieffelijk moy,
 Mijn lieve Susje,
 Geef mijn een Kusje,
 En dan ga ik met jou na Koy.

Neel.

Dat zal zekerlijk wel mis wezen,
 En mits dezen,
 Om met mijn na Koy te gaan,
 Met zulke snoterig' Ionge,
 Die de spronge,
 Maar niemendal en verstaan
   Wel wat wouje dan uytvoeren,
 Als de Boeren,
 Spelen met de Dobbel-zak,
 Dan zat ik maar lief te heyke,
 Dat zou jou lijke,
 Met het Kindje in de Kak.

Jan.

Och neen waarlijk lieve Neeltje,
 Wel wat scheeltje,
 Zou ik jou bedriegen gaan?
 Wel dan waar ik heel verlooren,

Nu ik kan hooren,
 Als gy met 't Kindje was belaan.
 Neeltje als gy dan maar wouwe,
 Mijn te Trouwe,
 Dan zo was het al weer raad,
 Als wy met zoete reden,
 t' Zamen treden,
 In den Huwelijken-staat.

Lieve Neeltje mag ik het doenen,
 Reysjes zoenen,
 Ik zal parool niet anders doen,
 Ik wil jou maar reysjes zoenen,
 Laat ik het doenen,
 Lieve Neeltje ik ben zo groen.

Neel.

Ach Ian, zoet wat zagte,
 Wilje m' verkrachte,
 En steelen mijn Maagdom,
 Ik zal hart schreeuwe,
 Als de Meeuwe,
 Zo je hem niet haald weerom.

Jan.

Mijn lieve Neeltje mijne Helmpjen,
 't Is een schelmpjen,
 Want als hy dat gat maar vind
 Hy kan 't onmoglijk houwe,
 Hy moet bouwe,
 Al kwam daar van een kleyn Kind.

Neel.

Wel daar hebje nou wat an,
 Niet waar dan Ian,
 Maar als ik nou raak met de bult,
 Dan zalje mijn moeten Trouwen,
 Dat komt door 't douwen,
 Want het is jou eygen schuld.

Jan.

't Is wel Neeltje ik zal jou Trouwen,
 Al zou 't me rouwen,
 Zo zal ik jou Trouwe Kind,
 Kom wil daar op reys zoene,
 Ik mag het doene,
 Kom maakt dan maar een begind.

Vryagie tusschen een Jonker, en een Maagt.

Voys: Daar rijd den Heer met zijn Schild-knegt.

DAar Vryden een Heerschap na een Maagd,
 Meysje geefm' een zoen,
 Gy zijt die mijne Ziel behaagd,
 Krulde lokjes,
 Zilvre Haartje,
 Witte Vlokjes,
 La la la,
 Lusje de Pap zo gaapter na.

Wel Ionker zey de zoete Meyd,
 Rondom even brak,
 'k Loof gy een Kalis-bende zijt,
 Vaale Hoeden,
 Slegte Pruyken,
 Mijn vermoeden,
 La la loer,
 Zweedze Steenen een mooye Vloer.

De Ionker riep mijn troost mijn stak,
 Zoene kan ik schrik,
 En kittelen op een Haverzak,
 Lieve bontje,
 Bruyne Oogjes,
 Roder-mondje,
 La la lief,
 Steeken in de Nulle-brief.

Ia wel ik lag riep de Maget teer,
 Vissen agter 't Net,
 Dus prater my van geen zoenen meer,
 Ligte Vinke,
 Puyste neuze,
 Dronken drinken,
 La la ziet,
 Zulke dingen deugen niet.

Ach alderzoetste Suyker-doos,
 Duyfje zonder Gal,
 Mijn Anjeliertje, mijn Tulp, mijn Roos,
 Malze Lipjes,
 Ronde Borsjes,
 Rode-tipjes,
 La la let,
 Laat u verwarmen op het Bed.

Iemenie Hang-oor is het waar?
 Hou je kaken digt,
 Gy lijkt heel geestig, heel koddig, heel raar,
 Laatje scheeren,
 Ruyge bekke,
 Slegte Kleeren,
 La la spijt,
 Ie toond dat je een flodder zijt.

Wel Meysje-lief gelijk een Vlag,
 Ik ben even schoon,
 Ia datje mijn eens nakend zag,
 Ronde Struykje,
 Moy en bondjes,
 Dikke Buykje,
 La la trant,
 Ziet eens hoe ik watertand.

Mijn Vrind al zogje als Bredero,
 Zwijgen is het best,
 Biezen is 'er geen Haver-stro,
 Ga vry heenen,
 Zonder Kuyt,
 En dunn' Beenen
 La la louw,
 Hoere-jagers voege geen Vrouw.

Ik zalje koopen veel kosteljkheyd,
 Kiere-boezie la,
 Gut velt' je bent zo een poesle Meyd,
 Rape-schillen,
 Nette Heupjes,
 Vette Billen,
 La la lier,
 Zeg dog ja mijn leugdig-dier.

Zo gy niet van mijn Deur en gaat,
 Lange warremoes,
 De Ratelwagt roept het Woord te laat:
 Wild u Dassen,
 En de Hemden,
 Late wassen,
 La la lent,
 Ik zie datje morzig bent.

Gena mijn lieve Pruyme-ton,
 Zoete bolle Sus,
 Ach dat ik eens u Hert verwon!
 Witte Tandjes,
 Prinsse Neusje,
 Zagte Handjes,
 La zy vlugt,
 z' Lagt, ja lagt om mijn gezugt.

Loop loop jou regte Kleuter-gat,
 'k Vreyden om de Poen,
 'k Wou datje op een Hekel zat,
 Spijtig guytje,
 'k Wil speelen,
 Met mijn Fluytje,
 La la la,
 Meyd op u Etcetera.

***Een Zamen-spraak, tusschen Trijn en Grietjen; over den
Huwelijken-staat.***

Voys: Hoord Kees mijn Vryer.

Trijn.

HE zelje Trouwen,
Hoe benje zo ontzind,
Het zelje rouwen,
De Liefde die is blind,
Men is nog pas een Jaar,
Getrouwt of werd gewaar,
Een kind dat ons doet zugten,
U Vryheyd loopt gevaar,
Voor wrange Vrugten.

Griet.

Zou ik dan veragten
Het alderzoetste zoet,
Met geen gedagten,
'k Val voor de Min te voet
En haat de eenzaamheyd,
Ia 'k wil in korten tijd,
Mijn aan een Man verbinden,
Die mijn lang heeft gevrijd,
En trouw beminden.

Trijn.

Ach, ach! Speelnootjen,
Ie loopt naar u verdriet,
'k Heb van mijn Grootjen,
Gehoord dat men het ziet.
Voort dat ons eerst de smert,
Leyd als een Steen op 't Hert,
Of dat men is verzonken
Of in een Dool-hof werd,
Als mal en dronken.

Griet.

'k Lag om u reden,
Wat haald 'er by de Min.
Als twee te vreden,
t' Zaam leven eens van zin,
Men draagt het zoet en druk,
Geen ramp of ongeluk,
Hoeft men alleen te dragen,
Men steekt elkaar een kruk,
Die ons kan schragen.

Trijn.

Dat beurt zo zelden,
 Ia 't is een witte Raaf,
 't Is niet als schelden,
 Voor uwe huw'lijks gaaf,
 Ie krijgt een dronke Man,
 Die aars niet doene kan,
 Als razen tieren kijven,
 Verlaat u Vryer Ian,
 Wild eenzaam blyven.

Griet.

Neen Speelnoot Trijntje,
 Hy heeft van mijn al trouw,
 Ik wor geen Begijntje,
 Wijl dat niet lukken zou,
 Ian drinkt hem noyt niet zat,
 Ook ben ik veel te plat
 Dat mijn een Man zou loeren,
 Schoon hy door Bachus-nat,
 Hem liet vervoeren.

Trijn.

Volgt vry u zinnen,
 De min ik eeuwig haat.

Griet.

Ik zalze minnen,
 Dus lag 'k met uw praat,
 En volg Vrouw-Venus ry,
 Een Ega aan mijn zy,
 Kan mijn alleen vermaaken,
 Haald Pasos-Zoontje vry,
 Hy doet mijn blaken.

De bedroefde Maagde-klagt, over het trouweloos verlaten van de minnaar aan haar gedaan; als breder in het Lied te lezen of te zingen is.

Voys: Daar was een Maget vol benouwen.

HOoge Goon wat leyd die plagen,
 Die van zijn Eer' is berooft,
 En ook dagelijks moet verdragen,
 Gaat met een krankzinnig hoofd,
 Zy gaat met verdoolde zinnen,
 De Wereld is haar te benouwt,
 Nu zy ziet een ander Minnen,
 Ik hoop t' hem nog eens berouwt.
 Als hy denkt om al zijn Eeden,

Ia om zijn ligt veerdigheid:
En hoe hy met schoone reden
Heeft

gezworeen en gezeyd,
 Om mijn nimmer te verlaten,
 Of hy wensten dat daar kwam,
 Ia de Steenen uyt de Straten,
 Dat die hem daar het leven nam.

'k En zal het niet al verhalen,
 Van zijn Eeden en bedrog,
 Zo doe hy op Rijswijks palen
 Deed het geen dat hy maar dogt,
 Zo dat al de Wereld beefde,
 Die het regt ziet in der daad,
 Hoe hy in zijn levens-rede,
 Is met Pluto in een staat.

Zal ik dan de Boomen klagen?
 Aan de Roos of Lely schoon?
 Die d' ondeugd moet onderschragen,
 Het is een slegte Bakkers kroon,
 Die zijn Liefde ligt gaat geven,
 Aan 't kwaad en sno bedrog,
 Ik vrees elende in zijn leven,
 Want den Heerscher die leeft nog.

Kan de Geld-zugt hem dan baten,
 Die heeft geen gerust gemoed,
 Die zijn Liefde gaat verlaten,
 En dat om het Pape-goed,
 Hoe moet zo een Hert dan kloppen,
 Als de Conscientie op staat,
 Dat hy denkt dat 'er geen knoppen,
 Van de Lely open gaat.

Dog hy is van eer ontsteeken,
 En van goede raad ontblood,
 Zijn natuur die is bezweeken,
 Hy sterft ende leefd als dood,
 Want de zegen is geweeken,
 Voor die doet zo kwade daad,
 En den tooren is ontsteeken,
 Ia by yder Mensch gehaat.

Moet hy niet gestadig hooren,
 Wel wie heeft hy dog bemind,
 En hem gestadig kom te vooren,
 't Is de Bakkers Hoere-kind,
 Die heeft een Maagd haar Eer benomen,
 Die eylaas zit in 't verdriet,
 Maar hy moet voor Menschen schromen
 Die hem, en zijn Boelin ziet.

Die twee Onegte Kinder,
 By een Paap die noyt in trouw,
 Of an ymand zonder hinder,
 Kan werden een eerbaar Vrouw,
 Die is dog tot haarer schande,
 Heden in den Egten-staat,
 Die betreden kwade bande,
 Het bedrog is vroeg en laat.

Dogters-klagt.

Moet ik nu zien voor mijn oogen,
 Dat mijn Lief een ander mind,
 Met mijn klagen geen medogen?
 Wel wat was ik Maget blind,
 Dat 'k zo mijn Eer kwam verpande,
 Aan een verbasterde van Trouw,
 Die scheen met Liefde-banden,
 Maar zijn valsheyd zie ik nouw.

Ik zal voor de zaak bevelen,
 Aan hem die het al regeerd,
 Die zal mijn zijn gunste delen,
 Dat door hem is gefaljeerd,
 Want met Eer en Trouw-beloften,
 Zo verscheurden hy mijn Brief,
 En door alle zijn bedrogten,
 Is hy nu een Eere-dief.

Droevig verhaal van een Herder en een Graafs Dogter, die op malkanderen verliefde, ende na 7 Jaar om gedoold te hebben, egter Trouwden.

Voys: Al wat men doet men kan geen Vrysters &c.

Schoon Isabel hoord mijn droevig klagen,
 Ontfangt mijn Trouw in een zo korten stond,
 Uw Hert en Ziel die staan in mijn behagen,
 U lieve Lipjes en u Roder-mond,
 Want u zoet wezen,
 Kan my genezen,
 Van al mijn groote smert,
 Die ik voel in mijn Hert.

Vertrekt Herder met al u valze reden,
 Want zulken praat en ben ik noyt gewend,
 Zoud ik mijn trouw aan zoo'n Herder besteden,
 Gaat door Ionkman gy zijt my onbekend,
 Ik niet begeere
 Wild van my keere,
 Mijn Vader hoog van staat,
 Zou werden disperaad.

Schoon Edel Daam en wild my noyt verlaten,
 Daar is op Trouw een Ring van Diamant
 Ik zal u Ouders,
 Lief zo wel bepraten,
 Waar door de Edele Dame was contant,
 Waar op zy beyde,
 Daar zo lang vreyde,
 Dat zy naam de Trouw tot pand
 Met Bloed-schrift van zijn Hand.

In 't kort kwam 't den edel Graaf te hooren,
 Al van zijn schoone Dogter Isabel,
 Dat zy een Herder minden uitverkooren,
 Waarover de vader was boos ende fel,
 Om dat zy beyde,
 Heymelijk vreyde,
 By Dagen en by Nagt,
 Als de Herder had d' wagt.

De Vader gink straks rondom om hooren,
 Of menze hier of daar by malkander vand,
 En heeft terstond een zwaaren Eed gezworeen,
 Dat hyze stieren zou na het Franse-land,
 Om daar te leven,
 En haar te geven,
 Een Rijken Graaf zijn Zoon,
 Liefallig van Persoon.

Zy viel te voet voor haaren lieven Vader,
 En storten zeer bedroeft haar tranen uyt,
 Verzogt nog om te spreken eens den Herder,
 Eer zy weg vaare zouden met de Schuyt,
 Doe riep den Vader
 Aanstonds den Herder,
 Die zy had zeer bemind,
 Als een Moeder haar Kind.

Adieu dan mijn Herder vol van waarden,
 Adieu, adieu mijn Lief en waarde pand,
 Ik hoop Godt zal u in gezondheyd sparen,
 Daar mee zo gaven zy malkaar de hand,
 Met droevig leyden,
 Moesten zy scheyden,
 Adieu mijn Waarde-pand,
 Nu dool ik agter Land.

Dit heeft hy op het lest tot haar gesproken,
 En met een kusje haar adieu gezeyd,
 Van droefheyd is terstond zijn Hert gebroken,
 Daar mee heeft hy genomen zijn afscheyd,
 Het bleef verholen,
 En hy ging doolen,
 Tot zeven Iaer daar naar:
 Kwam daar een Heer voorwaar.

Die met zijn Dienaars kwam om te gaan Iagen,
 Al met zijn Brak en Winden by malkaar,
 Buyten in 't Bosch langs eene groene Hagen,
 Te zien of daar geen Wild-gediert en waar,
 Maar zy daar vonden,
 Van Godt gezonden,
 Den Herder vigeland,
 Beroofd van zijn verstand.

Maar dezen Heer door zijn vermogentheden,
 Die sloeg aldaar met zijn Dienaars raad,
 Dat men hem brenge zoude in de steden,
 Gaan het verkonde aan de Magistraat,
 Menschen met hoopen:
 Kwamen gelooopen,
 En riepen tot malkaar;
 Dat daar den Herder waar.

Als hy kwam voor 't Kasteel van haare Vader;
 Zijn Lief schoon Isabel stond in haar deur,
 Verschrikten zeer om dat zy zag den Herder,
 't Welk haar bragt in zo een groot getreur;
 Zy kwam hem groeten,
 Viel voor zijn voeten:
 Als dood ter Aarde neer,
 En riep dik-maals ô Heer.

Men zag de groote liefde van haar beyden,
 De Vader storten daar zijn tranen uyt;
 Dat hy haar voor den dood noyt konde scheyden,
 Daar over maakte hy een kort besluyt,
 Dat men zou spelen
 Op Trom en Veelen,
 Op Bassen en op Fluyt;
 Voor Bruydegom en Bruyd.

Spiegeld gy Minnaar en gy Minnaressen;
 Spiegeld u al aan dit droevig Lied,
 Een stuk voor Oud en Jong tot een lesse,
 En wel waarlijk ook alzo geschied,
 Wild vry geloven,
 Dat Godt hier boven:
 Gevoegt heeft tot een paar,
 Scheyd niemand van malkaar.

*Herders en Herderins Minne-Zang.**Voys: Van de Groote Mochol.*

Lief ontwaakt schoon Herderin,
 Treed met my te Velden in,
 Want gy staat in mijne zin,
 Gy zijt mijn Engel mijn schoone Blom,
 Kiest my voor u Bruydegom,
 Laat ons paaren:
 Met malkaaren
 In de Egte trouw,
 Als Man ende Vrouw.

Herder al u zoete praat;
 My der voorwaar niet aan en staat,
 Herder al u zoete praat,
 Daarom bid ik u dat gy gaat,
 Ik ken de Ionkmans haar loos gevry,
 Want zy zijn vol bedriegery,
 Wild vertrekken,
 Zonder gekken,
 Ik blijf in het dal,
 By d' Vogelen al.

Och mijn Waarde Herderin,
 Gy zijt de geen die ik 'er bemin,
 Och mijn waarde Herderin,
 Gy zijn mijn schoone Veld-godin,
 Ik zweer by de Sterren
 Zon en Maan,
 U noyt te verlaten gaan,
 Wild ontfangen,
 Met verlangen,
 Daar 's mijn Hand op trouw,
 O schoone Ionkvrouw.

Herder u klagen is om niet,
 Gy zoekt my te brengen in 't verdriet,
 Herder u klagen is om niet,
 Het is 'er wel meer geschied,
 Als gy der mijn Maagdom had in 't net,
 Dan waar ik van mijn eer ontzet,
 Dan zoud gy m' haten,
 En my verlaten,
 Herder gaat vry heen,
 'k Blijf liever alleen.

Herderin mijn Waarde-pand
 Steekt eens uyt u Regter-hand,
 Herderin mijn Waarde-pand,
 Zie daar is een Diamant,
 Ontfangt van my dees

Ring op Trouw,
 Gy zult wezen mijn waarde Vrouw,
 'k Wou eer sterven,
 Als u te derven,
 Mijne Engelin,
 Dien ik der bemin.

Herder laat dog u klagen staan,
 Ik zal my dan bereyden gaan:
 Herder laat dog u klagen staan,
 En staakt al u droef getraan,
 Leander ik schenk u mijn Trouw,
 Ik zal dan wezen u Egte Vrouw
 Laat ons verbinden,
 Onder de Linden,
 Mijne Lief minjoot,
 Al tot in der dood.

Komt Herder en Herderinetjes fier,
 Vlegt nu een Kransjes van Lauwerier,
 Kom Herder en Herderinnetjes fier:
 Maakt te zamen een goede vier,
 Kom Speelnootjes maakt nu een Dans,
 Onder de groene Lauwer-krans,
 Speel-luy wild speelen,
 Op Bas en Veelen,
 Hobo ende Fluyt,
 Voor Bruyd'gom en Bruyd.

Een Nieuw Lied gemaakt, op de Lof van JAN SUL zijn vryster, hoe dat hy komt verhalen de wel gemaakte schoonheyd van zijn Lief.

Stem: Op den Top, Op den Top.

JAn Sul vrijd,
 Ian Sul vrijd,
 Na een zoete lieve Meyd,
 Nootjes Druyven Vijgen,
 Liere lette liere la,
 Hy loopt het zoete Susje na,
 Om tot zijn Vrouw te krijgen.
 'z Heeft een Mond:
 z' Heeft een Mond,
 Als de Wester-mark in 't rond,
 Krieken en Morellen,
 Liere lette liere la,
 Hy loopt dat zoete Susje na
 Op haar te verzellen.

Oogjes zoet,
 Oogjes zoet,
 Als een Kwakershoed,
 Mang'len en Rozijnen,
 Liete lichte liete la,
 Hy loopt dat zoete Susje na,
 En raakt aan het kwijnen.

Haare Neus,
 Haare neus,
 Als de Zabel van een Reus,
 Groentjes en Carstengen,
 Liete lichte liete la,
 Hy loopt dat zoete Susje na,
 Om haar 't Huys te brengen.

't Halsje wit,
 't Halsje wit,
 Als de Blaas-pijp van een Smit,
 Cienaas App'len Peeren,
 Liete lichte liete la,
 Hy loopt het zoete Susje na,
 Met zijn moye Kleeren.

Borsjes trant,
 Borsjes trant,
 Rond en plat en ook vierkant,
 Water-en-bry met Kluyten,
 Liete lichte liete la,
 Hy loopt dat zoete Susje na,
 Om haar moye Duyten.

Handjes rap,
 Handjes rap,
 Elk een groote Vliege-klap,
 Sparsie en Radijzen,
 Liete lichte liete la
 Hy loopt dat zoete Susje na,
 Wil zijn trouw bewijzen.

't Lijfje staat,
 't Lijfje staat,
 Krom gelijk de Kalver-straat,
 Bolle die met Stroop zijn,
 Liete lichte liete la,
 Hy loopt dat zoet Susje na,
 Denkt zy moet te koop zijn.

Nog iets raars,
 Nog iets raars,
 Kan men vinden zonder Kaars,
 Beulingen met Reuzel,
 Liete lichte liete la,
 Hy loopt het zoete Susje na,
 Als een malle treuzel.

Kuytjes dril,
 Kuytjes dril,
 Elk gelijk een Kinder-bil,
 Poes-pas braaf met Nyen,
 Liete lichte liete la,
 Hy loopt dat zoete Susje na,
 Om haar wat te bruyen.

Voetjes plat,
Voetjes plat,
Als het Schild van Goliat,
Windje met Mustellen,
Liere lette liere la,
Hy loopt dat zoete Susje na,
Om haar wat te kwellen.

Bloed zy treed,
 Bloed zy treed,
 Als een Bok die Boonen eet,
 Kruym van Botter-brootjes,
 Liere lette liere la,
 Hy loopt dat zoete Susje na,
 Op zijn maag're Pootjes.
 Ha zy spreekt,
 Ha zy spreekt,
 Als een dosse drommel preekt,
 Rammenas met Suyker,
 Liere lette liere la,
 Hy loopt het zoete Susje na,
 Als een dwazen duyker.
 Maar zy hoord,
 Maar zy hoord,
 Van Ian Sul niet eenen woord,
 Spek met Pinkster-nakelen,
 Liere lette liere la,
 Hy loopt dat zoete Susje na,
 En is aan het kakelen.
 Knikt en buygt,
 Knikt en buygt,
 Glimt en lagt en knort en juygt,
 Varkens Carbonaden,
 Liere lette liere la,
 Hy loopt het zoete Susje na,
 Dog het is te spade.
 Vryers al,
 Vryers al,
 Weest beget dog niet zo mal,
 Haring op de Rooster,
 Liere lette liere la,
 Loop geen kreupele Vrijsters na,
 Stierze na een Klooster.

De Leugenagtige Kaas-Boer, verhalende zijn Avontuur, die hy met zijn Vryster heeft gehad.

Stem: Van de groote Mochol.

VRinden luystert na dit Lied,
 Het geen ik u zal verhalen,
 Vrienden luystert na dit Lied,
 Wat mijn laast is geschied,
 Ik was in het Drop van Wijk op Zee,
 Daar ik 'er met een moy Meysje ree,
 Faldera la 't was op een Wagen
 Zoet en zagjes met ons twee.

'k Zag 'er aan Strand een Oyevaar:
 Die kakte goude Ducaten,
 'k Zag 'er aan Strand een Oyevaar,
 Wijl 't inne de Winter waar,
 En elk Ducaatje Monsieur was wel,
 Grooter gelijk een Stuyvers Bestel,
 Faldera la ik gaarde veel Schyven,
 En het kwam my heel wel.

'k Zag 'er een Ventje dat was 'er wel lang,
 Ruym een-en-twintig ellen,
 'k Zag 'er een Ventje dat was 'er wel lang,
 O je ik wier der zo bang,
 Zijn kop waar als een Kooren-zak,
 Hy zayde Radijs en plukte Toebak,
 Faldera la 't was om te smoken,
 Als hy der zelve sprak.

Zijn stem was als de Wester-klok,
 Als die begint te luyen,
 Zijn stem was als de Wester-klok
 Hy droeger een Roode Rok,
 't Mondje van deze kleyne zot
 Was als een Tinne Water-pot
 Faldera la hy was 'er veel gauwer,
 Gelijk een lamme Rot.

Hy hadder een Boggel agter en voor,
 Elk Boggel had twintig Oogen:
 Hy hadder een Boggel agter en voor,
 En aan zy linker Oor,
 Daar droeg hy een Zabel van Vijftig span,
 Aan 't ander Oor een Tinne-kan,
 Faldera la van Hondert Ponden,
 Wat dunkt u van zulken Man.

Wy reden dien Reus uyt zijn gezig,
 Om dat hy ons op wou vreeten,
 Wy reden dien Reus uyt zijn gezig;
 Ik met mijn zoete Nigt,
 En doen zag ik weer wat raars:
 Over dag een brandende Kaars,
 Faldera la die lag in Zee 't drijven;
 Vrienden al in een Laars.

Ik zal 'er een Boer die met zijn Schoen,
 Een Wallevis had gevangen,
 Ik zag 'er een Boer die met zijn Schoen,
 Kon wondere Kunsten doen:
 Hy maakte van Stroo de moyste Lier;
 Van Water maakten hy Iopen-bier,
 Faldera la hy had twee Hoorens;
 Als een ouwe Stier.

Hy had 'er een Vogeltje op een kruk,
 Dat zong 'er van rommels-kerken,
 Hy had 'er en Vogeltje op een kruk,
 Wat dunkje van zulk een stuk;
 Het Beesje droeg aan zijn eene Poot,
 Een Turfmand vol met Roggen-brood,
 Faldera la het vloog zo lugtig,
 Als een stuk Orgel-loot.

Het Beesje droeg 'er ook in zijn Bek,
 Een Kooren-zak vol Garnalen,
 Het Beesje droeg 'er ook in zijn Bek;
 Garnalen zo vet als Spek:
 Het leeker geen Uyl nog 't leeker geen Haan,
 't Had een Iaponze-rokje aan,
 Faldera la het waar geen Mosje
 Maar het was een Zwaan.

'k Zag 'er ook nog een groot Mug,
 Een oorlog-schip regeeren,
 'k Zag 'er ook nog een groote Mug;
 Dat Beesje droeg op zijn rug,
 Een Vat met hondert Meng'len Wijn,
 's Avonds in de Maane-schijn:
 Faldera la hy kaken hy kaken,
 Honing met Marzepijn.

Ik en mijn Meysje wy reden zaam,
 Heel snel door Lugt en Wolken,
 Ik en mijn Meysje wy reden zaam,
 Tot in een Wafel-kraam,
 Daar aten wy lustig Pompoene-bry,
 Gekookt al op de Moker-hey,
 Faldera la wy smulden wy smulden,
 Gut ik was der zo bly.

Ik zag 'er een Sparwer rood en wit,
 Die kapt en een Wafel-Yzer,
 Ik zag 'er een Sparwer rood en wit,
 Die speelden daar voor een Smit,
 'k Von 'er een groote Vleder-muys,
 Die was 'er de Hospus al van het Huys,
 Faldera la zijn Knegje zijn Knegje,
 Dat was 'er een geele Luys.

'k Liet mijn Vryster daar voor 't gelag,
 En ik vloog uyt de Vensters,
 'k Liet mijn Vryster daar voor 't gelag,
 Die heerlijk zuynig zag,
 En daar mee vloog ik gelijk een Held,
 Na Amsterdam op het Schape-veld,
 Faldera la ik had 'er geen Vleugels,
 Dat diend hier wel gemeld.

Oorlof Vryers en Vrijsters in Stad,
 Dat gaje luy voor met liegen,
 Oorlof Vrijers en Vrijsters in Stad,
 Die vreugd heb ik gehad,
 En wagt tot op een ander tijd,
 Dan werd u nog al meer gezeyd,
 Faldera la wild zingen en springen,
 En weest geheel verblijd.

Zamen-spraak tusschen Man en Vrouw.

Op een Nieuwe Voys.

VRinden ik weet 'er een Vrouwtje fijn,
 En zy heeft een getrouwde Man,
 Als ik komt kloppen dan laat zy mijn inne,
 Wat dunkje van dat alderzoetste Lam.
 Het was 's Nagts omtrent het midden van de Nagt,
 Voor haar Slaap-venster kwam eene slag,
 Mijn liefste Wijfje wel wie mag dat wezen
 Die hier komt kloppen? Zo laat in der nagt.
 Och Ian mijne Man dat weet ik niet,
 Ik heb zulken pijn in mijnen Buyk,
 Ik moet van stonden aan gaan uyt 't Beddetje
 Plukten wat Vinkelzaad, dat is goed kruyd.
 Het Vrouwtje in haaren Boomgaard kwam,
 Onder den Negelantieren-boom:
 Zag zy haar zoet' Lief aan komen rijden,
 Zy vatten 't Paardetje al by den Toom.
 Hy greepze straks daar zy het smalste was,
 En ley haar neder in 't groene Gras,
 En gaf dat schoone Kind van 't Vinkelzadetje?
 Alwaar dat Wijfje van gekomen was.

De Wind die wayd ende de Molen drayd,
 Schoon lief 't moet eens gescheyden zijn,
 Want Ian mijn Man die leyd op zijn Beddetje,
 En hy verlangt maar alzo zeer na mijn.

Ik zal jou geven zo een goeden raad,
 Als gy op uwe Slaap-kamer gaat,
 Begind dan maar te kyven en te schelden,
 En houd u dan maar van te vooren kwaad.

't Vrouwtje op haar Slaap-kamer kwam,
 Zy begon te kyven al tegen haar Man,
 Al had ik schier geheel van kou gestorven,
 Ie zoud niet zeggen trekt jou Rokjen an.

Wel mijn lieve Wijfje weest maar te vree,
 Ik zal jou leggen in mijn warme stee,
 Handen en Voeten zal ik jou verwarmen,
 En maaken u dan een Candeeltje ree.

Ian liep straks na dat Hoender-nest,
 En hy haalden daar uyt een Ey of zes
 Hy ging zijn Vrouwtje een Candeeltje kookken;
 Die goeden man die deed alzo zijn best.

En Ian zat in den Hoek van de Haard;
 Hy vatten het Katje al by de Staart:
 Hy zwoerder al by zijn armen zotje,
 Mijn Vrouw is wel een Candeeltje waard.

Zamenspraak tusschen een Jonkman en een Jonge Dogter.

Op een schoone Voys.

ACh mijn Welbeminde zoet:
 Die mijn Ziel verheugen doet,
 Door u zoet gezicht: Word

mijn pijn verligt;
 Ey van mijn dog niet zwigt,
 Ach mogt ik maar eens in u gratie staan;
 Dan was 'er mijn pijn en mijn smert gedaan;
 Ach schoon Ionkvrouw,
 Schenkt my u Egten-trouw;
 En komt helpt mijn uyt den rouw.

Ionkman zegt wat u mankeerd;
 Dat gy dus zo lammenteerd;
 Of hebt gy buyk-pijn:
 Kom haal dan d' Chirurgijn,
 Of ik bid u zeg 't mijn
 Of komje uyt het Hoer-huys of de Kroeg:
 Of hebje wat te veel of genoeg?
 Gaat dog van mijn Deur;
 Met u droef getreur:
 En kom liever Morgen vroeg.

Deze Ionkman was verstoord;
 Als hy deze Woorden hoord,
 En ging van haar deur,
 Met eene droef getreur;
 En hy maakten dit dolleur,
 Om dat gy mijn niet hebben en wou;
 Zo gaan 'k zoeken een ander Iuffrouw,
 En neem mijn pleyzier:
 By een Venus-dier,
 En ga der me aan d' zwier.

Zoete Lief als ik word gewaar,
 Dat gy neemt een ander minnaar:
 Ach zoete Engelin,
 Die ik zo zeer bemin,
 Want gy staat 'er in mijn zin,
 Mogt ik der maar in u gratie staan,
 Dan was mijn pijn en mijn smert gedaan,
 Och schoone Ionkvrouw,
 Schenkt mijn uwe Trouw,
 En helpt mijn dog uyt den rouw.

Dit heeft deze Maagt bekoord,
 Datz' hem op 't lest stond te woord,
 En nam hem in huys,
 Zonder eenig gedruys,
 Zo stil gelijk een muys,
 En men dronke daar de koele Wijn,
 Dat verstrekte voor hun Medicijn,
 d' Vreugd wier men niet moet,
 En men dronk Thee-boe,
 Met een stukje Worst daar toe.

Deze Ionkman door de Min,
 Vatten daar zijn Engelin,
 Om haar blanke hals,
 Poezel ende mals,
 Want zy wierd niet vals,
 En kusten doe haare Roder-mond,
 Waar door zijn Hertje wierd

gezond,
 Cupido schoot zijn pijl
 't Geen d' Maagt voor een wijl,
 Keerde af in aller eyl.

Dog hy toonde men een kragt,
 Waar hem d' Liefde had toe gebragt,
 En vald haar te voet,
 En plukt' het Bloempjen zoet,
 Van zijn lief met oodmoed,
 En zo heeft hy daar zijn graage lust,
 Met deze Maaget fier geblust,
 En zeyde 'k ga heen
 Stel uw maar te vreen,
 Kom nog eens adieu gekust.

Mey-Lied.

Stem: *Daar was een Meysje Jonk van Jaaren.*

DE Mey verkwikt weer alle Menschen,
 Wat kan men aangenamer wenschen,
 Keyk de Boomen werden groen,
 De Vogeltjes zijn aan het kweelen,
 En weeten ons gehoor te streelen,
 Treed buyten wilt u lusten voen.

Daar wandelt Krelis met zijn Zaartje,
 Wat dunkt u van dat Ieugdig Paartje,
 Dat gaat na de Room-tuyn toe,
 Het is om Stremlis-kaas te eeten,
 Zy zullen ook niet ligt vergeeten,
 Te speelen eens van kiekeboe.

Ziet Govert met zijn groote Schoenen,
 In 't land zijn lieve Meysje zoenen,
 Dat brengt ons de Mey-tijd mee,
 Ey ziet de Wagens daar eens rijen,
 Het is nu tijd van speele-mijen,
 Za Inge Liederen maakt u ree.

't Konijntje dat begint te springen,
 Men hoord het Nagtegaaltje zingen,
 Hoord de Quartels met geluyt,
 Hoord de Koekoek nu een roepen,
 Zie Fobert daar eens Noten snoepen,
 De laatste Stuyver moet 'er uyt.

De Leeuwerk met zoet gewemel,
 Die ziet men vliegen na den Hemel,
 Ziet eens hoe den Oyevaar,
 Vast zweeft op zijn geveerde Vlerken,
 Het is wel waardig aan te merken,
 Het is nu ook de tijd van 't laar.

Sta vast nu Bier, Tabak en Wijntje,
 Ik zie men likt hier aan geen klijntje,
 Prut-gang gy werd ook gegroet,
 Men zal u waarlijk niet vergeeten,
 Met Room en Zoete-melk te eeten,
 Dat spel gaat by mijn zolen goet.

Maar Truytje wat is dat voor mallen,
 Zo in het Veld ter neer te vallen,
 Krek gelijk een Broeyze-hen,
 Moet Crelis-Neef u weder grazen,
 Wel ga jou gang maar jonge Bazen,
 Wijl ik het niet veragten ken.

Keyk Symen met zijn Schuytje roeijen,
 Die Man die vaart regt na zijn Koeijen,
 Met haar Uyers vol gelaan,
 Maar hoe leyd Floris zo te ronken,
 Ho ho de Man die is beschonken,
 En vol gelaan na buyten gaan.

En ziet eens in dat Zomer-huysje,
 Hoe Geurt het Haarlemer-Buysje,
 Met zijn Meysjen zoent en zabt,
 Die knevel maakt al rare grillen,
 Maar hy heeft waarlijk by mijn billen,
 Zijn heele Kante-das beslabt.

Dus geeft de Mey ons veel genugten,
 En by me heel al raare klugten,
 Oude Liederen worden Iong,
 Likken bikken, goede dingen,
 Met ziet een yder lastig springen,
 't Is alles waar het geen is zong.

Klugt van een Meysje die 't Fortuyn tegen liep, hoe zy van een Wijnkoopers Knegt hersteld is, en op de regte weg is geraakt.

Voys: Omgekeerde Schoentjes is mijn dragt.

Hemel ach wat ley ik een zwaar verdriet,
 Met regt mag ik wel klagen,
 Dat 'er niemand na mijn om en ziet,
 Ionkman ik moet u wat vragen,
 Ben ik scheef of plomp van Lijf,
 Maar ik heb lonkende Oogen,
 Men ziet 'er braveeren Man en Wijf,
 Dat moet ik al gedogen.

Zie ik heb een Halsje als een Zwaan,
 Daar toe twee blozende Wangen,
 Mijn Voorhoofd blinkt als een Altaar:
 Met geele Lokjes behangen,
 Mijn Handjes wit als een Albast,
 En mijn Neus wel besneden,
 Teere leden dat een Iuffrouw past,
 Wat mag 'er aan mijn mankeren.

Omgekeerde Schoentjes dat is mijn dragt,
 Met Ringetjes in mijn Ooren,
 Met rode Kousjes als een Cornaat,
 En Goude Klinkjes na de mode,
 Ik plag te gaan als een Daam,
 Ook in een Koets te rijden,
 Nu moet ik loopen op de Kruys-baan,
 Om een Schelling drie vier t' krijgen.

Dat verhoorde een Ionkman stout,
 En sprak met groot behagen,
 Meysje bent gy nog niet getrouwt,
 Wild met mijn een kansje wagen,
 Want ik ben een Wijnkoopers-knegt,
 En wild daarom niet treuren,
 Meen by mijn ik meen u opregt,
 't Heb veel Geld van mijn Huuren.

Ionkman uwe Woorden die zijn goed,
 Daar gy mijn hier van komt spreken,
 Meend gy mijn dan

uyt liefde zoet?

Toond mijn daar van een teken,
Daar zoet Meysje daar is mijn Hand,
En maakt daarom geen rouw,
Neem dat Ringetje tot onderpand,
Wy zullen zamen trouwen.

Zoete Lief men hoort aan alle kant,
Dat de Wijn-koopers floreren,
Krijgen zy een Meysje na de trant,
Daarmee gaan zy braveeren;
Want ik voor u wel werken kan,
Om zo de kost te winnen,
Tappen wy 't Wijntje mijn zoet Lam,
Gy speelt voor de Waardinne.

Oorlof gy Ionkmans tot een besluit,
En ook gy Dogters mede,
Het zoet Rageltje is de Bruyd,
Met ziet 'er nu braveeren,
Als met een Ionkman aan haar zy,
Zy kan der ook wel tegen,
Zy bennen zo van herten bly;
Zy grijpt nu moet ter degen.

Vryagie tussen een Herder en Herderin.

Voys: Rijst op mijn Vrindinne.

NOu moet ik gaan dwalen:
Langs Berg en Dalen,
Om te agterhalen:
Mijn schoon Herderin,
Zy drijft haar Schaapjes zo te Velde in,
Waar zal ik ze vinden?
Mijn Welbeminden;
Mijn schoon Herderin.
Ik wil mijn verkloeken;
Ik zal ze gaan zoeken,
In alle de hoeken;
Of ik ze vinden kan:
Zy is 'er de geen daar mijn Ionk-hert na vraagt,
Moet ik haar derven;
Ik wou liever sterven,
Voor zo een Maagt.

Zeer blydelijk van zinnen;
 Was dees Herderinne,
 Zo te Velde inne;
 Al met haar Schaapjes zoet,
 Zy zong een Liedje en was wel gemoed,
 Ik kwam haar tegen,
 Ik heb 'er te degen,
 Vriendelijk gegroet.

Aan de Water-stroomen,
 Ben ik by haar gekomen,
 Onder al de Boomen,
 Lief zet u wat neer,
 Ik zey schoon-kind 't is voor de laatste keer,
 Dat ik u mag spreken,
 Ia mijn Hert moet breken,
 Schenkt 'er mijn u Eer.

Wel herder geprezen,
 Wild zo wreed niet wezen,
 'k Zal toonen mits dezen,
 Hier standvastigheyd,
 Mijn eerbaar Hert dat is voor u altijd,
 Komt laat ons verbinden,
 Mijn Wel-beminden,
 Tot de dood ons scheyd.

Een Battalje tusschen de Heer en Meyd.

Voys: *Ha ha, zie zo.*

ZA Vrinden hier 's wat raars,
 Geschreven by de Kaars,
 Van een Battalje hoord dit aan,
 Hoe aardig dat die is vergaan,
 Iou jou, jou jou,
 Men speelden niet als klou.

Een Heerschop wel bekend,
 Die had een Meyt van Twent,
 't Waar een Moffin zo groen als gras,
 Die eerst over gekomen was,
 Iou jou, jou jou,
 Maar zy kreeg snarig klou.

Zy was daar juyst gestuurt,
 Dus hy haar heeft gehuurt,
 Maar alle ding dee zy verkeerd,
 Zy had het Huys-werk niet geleerd,
 Iou jou, jou jou,
 Daarom zo kreeg zy klou.

Zy had menig Pot en Pan,
 Gebroken van de Man,
 En schrobden schuuren kon zy niet,
 Het werken was haar groot verdriet,
 Iou jou, jou jou,
 En hoord nu deze klou.

Zy had een Pis-pot mee,
 Gebroken daar ter stee,
 Daar op zo wierd mijn Heer zo gram,
 Dat hy haar in zijn armen nam,
 Iou jou, jou jou,
 En gaf haar lustig klou.

Maar zy al mee niet luy,
 Sprak ich noe an den bruy
 Wil schullen schlugen mit malchaer
 Oder ick ben von ein relich Vaer,
 Iou jou, jou jou,
 Dus gafze niet als klou.

Zy kreeg het Heerschop beet,
 Die van benauwtheyd kreet,
 De Hoed en Pruyk raakt van de kop,
 Hy onder, zy boven op
 Iou jou, jou jou,
 Toen kreeg den Heerschop klou.

Zy kloude als een Man,
 En riep kumt nog mooi an,
 Al schoon het Heerschop onder leeg,
 Hy raakte boven met een veeg,
 Iou jou, jou jou,
 Doen kreeg de Meyd weer klou.

Zy bad doen lieber Her,
 Vergeiffet mier dog wer,
 't Schol peeter werke lust het vry,
 Daarom heb deernis met my,
 Iou jou, jou jou,
 Uy gib me niech mer klou.

De Vreede word gemaakt,
 En 't klouwen voord gestaakt,
 Moffinitjes pas nu beter op,
 Zo krijgt men u niet by de kop,
 Iou jou, jou jou,
 Gy krijgt dan niet meer klou.

Herders-Gezang.

Op een schoone Voys.

WEest 'er gegroet schoon Herderinne,
 De liefde dringt my sterk aan,
 Ik voel mijn berooft

geheel van zinnen,

Kan ik geen troost van u verwinnen,

Dat gy my wild ten antwoord staan.

Want ik leg stadig heele Nagten,

Dat ik peyns om u mijn zoete Kind,

Daarom en laat mijn niet wagten,

Gy kund mijn pijn heel gaan verzagten

Als gy mijn maar eens weder mind.

Ionkman houd op van al u klagen,

Want ik en kan my dat niet verstaan,

Dat gy u nood zo aan my komt klagen,

Om my zo veel toe te dragen,

Wel waar komt dat zo gaau van daan.

Daar ik nog in geen occasie,

Of converzatie en hebbe gehad,

Als lest in de Nieuwe Spruyt-plantagie,

Met onze Schaapjes vol koeragie,

Daar gy mee te praten zat.

Schoon-lief ik moet u openbaren,

Zedert die tijd dat ik u daar zag,

En onze Lammeren te zamen waaren,

Wat is my droefheyd weder-varen,

Om u zo treur ik Nagt en Dag.

Ionkman u klagen is verlooren,

Ik ben tot trouwen nog niet gezind,

Geen Minnaar kan mijn Hert bekooren,

Daarom en wild u niet verstooren,

Maar ziet dat gy geen ander mind.

Niemand kan ik ter Wereld minnen,

Ofte gaan klagen mijn droefheyd groot,

Als u mijn over zoete Herderinne,

Die ik geheel met hert en zinnen,

Ia zal beminnen tot in der dood.

Ionkman ik geloof 't zijn geyle lusten,

Daar u Ionk-hert mee bevangen zal zijn;

Dat gy een Maagd op 't Bed zag rusten,

Die uwe Minne-brand eens blusten,

Dan waar genezen u smert en pijn.

Zoete Lief wild staken al die gedagten,

Want ik bemin u in eer en deugd,

En stort voor u uyt mijn droeve klagten,

Zoud gy daar door niet weder tragten,

Met zoete Woorden mijn Hert verheugt.

Ionkman houd op van al u klagen,
Want al mijn praten is veynzery,
Een Maagd moet altijd listig vragen,
En tot respect haar eerbaar dragen,
Wanneer een Ionkman komt daar by.

Wel is mijn droefheyd dan ten enden,
Zijt gy bewogen och Herderin!
Mijn te verlossen uyt veel elenden,
Zal ik met vlijt mijn dan gaan wenden,
Dryven u Schaapjes de Stal-waard in.

Ia Herder gaat maar na de Wyden,
Zy zijn verzadigt heel gants met groen;
Laten wy zamen ons wat vermeyden,
En met genugten die gaan verbeyden,
Kom Herder geef my daar op een zoen.

Schoon-lief ik neem u in mijn Ermen,
Ik zal u beminnen en wezen getrouw,
En u voor angst en druk beschermen,
Gy hebt verhoord mijn droevig kermen,
En gy zult wezen mijn lieve Vrouw.

Herders wild nu vreugd aanschouwen,
En maakt nu een krans van Lauwerier
Om op 't Hoofd van mijn Lief te bouwen,
Wat groote vreugd nu zal ik trouwen,
Mijn zoete Katelijn komt maar hier.

Een Nieuw Amourens Liedeken.

Stem: Als 't begint.

DAer zouder een Ruyter uyt Iagen gaan,
En uyt Iagen aan een groen kant,
Hy vond daar niet te Iagen,
Als een overschoone Maget,
Een schoone heel figelant.

De Ruyter al tegen het Meysje sprak:
Lief wilje dan met mijn gaan,

En ik zal der u Schoone-kind leyde,
 Alzo ver aan een Groen-heyde,
 Daar de geele Roosjes staan.

Den Dag verging en den Avond kwam aan,
 Deze Maget was moe van gaan,
 Een Stoeltje liet zy haar zetten,
 En een Beddetje liet zy haar dekken,
 Want haar slapens-tijd kwam aan.

Snagts omtrent 't was Midder-nagt;
 Deze Maget ontwaakte zeer,
 Staat op stout Ruyterje koene:
 En gaat wandelen in dat Groene,
 Want de Nagt is gepasseerd.

Het isser voorwaar den Dageraad niet;
 Maar het isser de Maane-schijn,
 En komt keerter u Meysje eens omme;
 Gy zijt der mijn wellekomme;
 En kom spreekter een Woord met mijn.

Smorgens vroeg als 't was schoon dag,
 Zey zy Sustertje geeft mijn raad:
 Ik heb by den Ruyter geslapen:
 En 'k hebber mijn Maagetdom gelaten,
 Roem van Maagdetje als ik was.

Dat gy by den Ruyter geslapen hebt;
 Lief dat is u eerbaarheid,
 Roemt noyt Maagden van u eere;
 Men vind zulke Dogters wel meere,
 Wagt jou op een ander tijd.

Een koddig Voorval, tusschen een Bootsgezel en een Waard.

Op een Nieuwe Voys.

IK kwam lest over een Berg op gaan;
 Ta ri ta ri ta ri ta ta,
 Ik kwam lest over een Berg op gaan,

Ik hoorden de Kannetjes klinken,
 Ik armen Boots-gezel;
 Ik wou zo gaaren van ta ri ta ta;
 Ik vrolijke Boots-gezel;
 Ik wou zo gaaren een drinken.

Za Waard tapt mijn een Kanne met Wijn;
 Ta ri ta ri ta ri ta ta:

Za Waard tapt mijn een Kanne met Wijn:
 De Kan was scheef van onderen;
 Ik vrolijke Boots-gezel,
 Ik goyde hem tot hem ta ri ta ta,
 Ik vrolijke Boots-gezel,
 Ik goyde hem dat het donderde.

Toen het Wijntje geschonke was,
 De Waard die wou mijn niet ta ri ta ta;
 Toen het Wijntje geschonken was:
 De Waard wou mijn niet borgen;
 Ik vrolijke Boots-gezel,
 Ik hadder geen Geld voor ta ri ta ta,
 Ik vrolijke Boots-gezel
 Ik hadder geen Geld voor morgen.

z' Trokk' mijn daar mijn Klederen uyt,
 Zy bragten mijn in ta ri ta ta;
 z' Trokk' mijn daar mijn Klederen uyt,
 zy bragten mijn in de Schuure,
 Ik vrolijke Boots-gezel,
 Ik kon 'er van ta ri ta ri ta ta,
 Ik vrolijke Boots-gezel;
 Ik kon van kon niet duuren.
 Toen ik in de Schuure lag;
 Ra reys wat 'k ta ri ta ri ta ta,
 Toen ik in de Schuure lag;
 Ra reys wat ik dogte:
 Ik vrolijke Boots-gezel,
 Had ik de Waard zijn ta ri ta ta,
 Ik vrolijke Boots-gezel;
 Had ik de Waard zijn Dogter.

Toen ik de Waard zijn Dogter had;
 Ra reys wat ik haar ta ri ta ta;
 Toen ik de Waard zijn Dogter had,
 Ra reys wat ik haar dede:
 Ik vrolijke Boots-gezel,
 Ik zoende haar dat zy ta ri ta ta,
 Ik vrolijke Boots-gezel;
 Ik zoende haar dat zy zweeten.

Toe zy wel gezweeten had,
 Wat gaf zy mijn toe tot ta ri ta ta:
 Toen zy wel gezweeten had;
 Wat gaf zy mijn toe tot loonen,
 Ik vrolijke Boots-ge-

zel,
 Twee schoone Goude ta ri ta ta;
 Ik vrolijke Boots-gezel:
 Twee schoone Goude Kroonen.
 Ik stak dat Geldje in mijn zak,
 Ik dogt wat op de ta ri ta ta;
 Is stak dat Geldje in mijn zak
 Ik dogte wel op dat Meysje,
 Ik vrolijke Boots-gezel,
 Ik wou der wel van ta ri ta ta,
 Ik vrolijke Boots-gezel,
 Ik wou der nog wel een reysje.

Van de Kwezel van St. Nicolaas.

Op een schoone Voys.

We wil hooren een Nieuw Lied,
 Al van een Klugt
 Zoet met genugt,
 Dat is tot Sinter Nicolaas geschied,
 Hoe een Kwezel een persoon,
 Hoe dat zy had een Hondeken schoon,
 Zy een Man zijn Vrouw.
 't Gebeurde dan op eenen tijd,
 Hy was van Huys,
 En kwam niet tuys,
 En de Kwezel had een groot kruys,
 Zy liep als half zinneloos
 En zy liet hem zoeken in de Roos,
 Maar 's ander-daags hoord mijn vermaan,
 Is zy naar een Advocaat gegaan.
 Mijn Heer aanhoord mijn lijd,
 Is 't niet een spijt
 Die mijnder benijd,
 Ik ben mijn Hondeken kwijt,
 Wild mijn dog helpen uyt den nood,
 Eer ik sterf de bittere dood,
 Zy zeyde Mijn Heer doen dog jou best,
 En zend hem een Request.

Zy zocht hem over-al,
 Al op de Mart
 Met groote smart,
 En het baat haar niemendal,
 Zy liep als half zinneloos,
 Zy liet hem zoeken in de Roos,
 Maar 's ander-daags met groot gedruys
 Kwam hy ten half Elven t' huys.
 Den Hond gaf eenen bas,
 Al voor haar Deur
 Masseur kwam veur,
 Al in haar Hempje ras,
 Ey zy hiet dat Hondeken wellekem,
 Gelijk een Bruyd haar Bruydegom,
 Zy kusten 't Hondeken onder zijn Staart,
 Was het niet wel laghens waard.
 Oorlof dan gy Kwezels al,
 Ik zegt voorval
 In 't general,
 En weester dog niet zo mal,
 En gaat veel liever na de Kerk,
 Het zal u zijn veel beter werk,
 En al die dit Lied aanhoord,
 Die hoeft 'er niet te zijn verstoord.

Vermakelijke Zamen-spraak tusschen een Heer en zijn Schild-knegt.

Op een Nieuwe Voys.

DAar reed een Heer met zijn Schild-knegt
 Santio,
 Het smalle-pad en de breede weg,
 Nou weder de kneder de koorde
 Sante, jante, iko,
 Kante ko de Kandelaar de isio

De Heer al tegen zijn Dienst-knecht sprak,
Santio
Stijgt op de Boom krijg het Duyfje daar of,
Nou weder de kneder de koorde
Sante jantio iko
Kante ko de Kandelaar isio.

Mijn Heer en dat en doen ik niet,
Santio,
De Takke benne zwak en verdragen mijn niet,
Nou weder de kneder de koorde
Sante jante iko,
Kante ko de Kandelaar isio.

De Heer wierd toornig ende gram,
Santio,
Hy klommer den Boon dan zelve op,
Nou weder de kneder de koorde
Sante jante iko,
Kante ko de Kandelaar isio.

Nou is mijn Heer gevallen dood,
Santio,
Hoe krijg ik mijn verdiende loon,
Nou weder de kneder de koorde
Sante jante iko,
Kante koorde Kandelaar isio.

Iou verdiende loon krijgt gy wel,
Santio
Daar zijn nog Rosse en Wagens op Stal,
Nou weder de kneder de koorde,
Sante jante iko
Kante ko de Kandelaar isio.

Rosse en Wagens begeer ik niet,
Santio,
Maar de jongste Dogter en verzweer ik niet,
Nou weder de kneder de koorde
Sante jante iko
Kante ko de Kandelaar isio.

Nou is de Knecht geworden Heer,
Santio
Hy reyd met Koes en Paarden weer,
Nou weder de kneder de koorde
Sante jante iko
Kante ko de Kandelaar isio.

Drie Koningen-Lied.

Op een aangename Voys.

WY komen getreden met onze Sterre,
Lauwerier de Cransio,
Wy zoeken Heer Iesus wy

hadden hem gaare,
 Louwerier de knier,
 Zijn Karels Konings-kinderen,
 Pater bonne Fransselijn,
 Ieremie.

Wy kwamen al voor Herodus zijn deur,
 Louwerier de Cransio,
 Herodus den Koning kwam zelve veur,
 Louwerier de knier,
 Zijn Karels Konings-kinderen,
 Pater bonne Fransselijn,
 Ieremi.

Herodus die sprak met valscher Hart,
 Louwerier de Cransio,
 Hoe ziet 'er de longste van drie zo zwart,
 Louwerier de knier,
 Zijn Karels Konings-kinderen,
 Pater bonne Fransselijn,
 Ieremi.

Al is he wat zwart hy is wel bekend,
 Louwerier de Cransio,
 Het is de Koning uyt Orient
 Louwerier de knier:
 Zijn Karels Konings-kinderen,
 Pater bonne Fransselijn,
 Ieremi.

Wy kwamen den hoogen Berg op gaan,
 Louwerier de Cransio:
 Daar zeg men de Star zo stille staan,
 Louwerier de knier:
 Zijn Karels Konings-kinderen,
 Pater bonne Fransselijn,
 Ieremi.

O Starre je moet 'er zo stille niet staan,
 Louwerier de Cransio,
 Ie moet 'er met ons na Bethalem gaan,
 Louwerier de knier:
 Zijn Karels Konings-kinderen,
 Pater bonne Fransselijn,
 Ieremi.

Te Bethalem inne de schoone Stad,
 Louwerier de Cransio,
 Daar Maria met haar kleyne Kind zat,
 Louwerier de knier:
 Zijn Karels Konings-kinderen,
 Pater bonne Fransselijn,
 Ieremi.

Hoe kleynder Kind en hoe grooter Godt,
 Louwerier de Cransio,
 Een zalig Nieuw-jaar verleend ons Godt,
 Louwerier de knier:
 Zijn Karels Konings-kinderen,
 Pater bonne Fransselijn,
 Ieremi.

Klugtige Geschiedenis van een Dogter die haar kleyne Kind in de Bank van Leening heeft gebragt.

Voys: *Van kleyn Phlipje, &c.*

Hoord Vrinden wat dat 'er voorwaar is geschied,
Dat zal ik voort brengen en zingen in 't Lied,
Hoe dat een Madaam,
Van Naam end' Faam,
Van een onegt Kindje, moest zy in de Kraam.

Zy heeft van de Zomer wat veel gepleyzierd,
By Dag ende Nagt met Ionkmans gezwierd,
Zy ging op den tril,
Met al die maar wil,
Tot zy heeft gekregen het loot in haar Bil.
Als zy 'er moest Baren het Kindje gou,
Dat was in de Winter in 't felst van de kou,
Zo menig Sinjoor,
Die met haar te voor,
Wel hadden gewandelt die meyden haar nou.

Toen moest zy bescharen haar Kindere-goed,
Van Luyers en Sluyers en Zwagtels met spoed,
Van Suyker en Kruyd
Door Pap en Beschuyt,
Tot alles te koopen had zy der geen duyt.

Toen heeft deze Iongefrouw met kragt,
Haar Goed in de Bank van Lening gebragt;
Haar Rok en Samaar,
Haar Kuysen Slabaar
Kreeg Ian-Oom tot pand en 't Geld gaf hy haar.

In 't koust van de Winter kwam zy in de kraam,
Zy Baarde een Kindje zeer net en bekwaam,
Na veertien daag tijd,
Zo gaat zy subijt,
En maakten haar weder het Kindetje kwijt.

Zy wist er geen raad om te voeden het Kind,
 Hoord wat deze Kraam-vrouw toen heeft verzind,
 Zy won het kleyn bloed,
 Van 't Hoofd tot de Voet,
 Gelijk men een Bondeltje Kleeren wel doet.

Zy is voort na d' Bank van Lening gaan spoen,
 Een Pantje te lossen met alle fatzoen,
 Ian-Oom gaf haar goed;
 Maar 't Bondeltje zoet,
 Dat liet zy daar blyven en liep met 'er spoed.

Zy dagt nu heb ik een Pandje gelost,
 En 't Kindje dat gaat 'er by Ian-Oom te kost,
 Nu ben ick certeyn,
 Weer zuyver Maagt reyn:
 Ik ben der ontslagen van 't Kindetje kleyn,
 Hy dagt dat Pantje dat hoord' er aan mijn
 Als hy het ontwind,
 Doen zag hy gezwind,
 En vond 'er van binnen een levendig Kind.

Gy Iuffertjes die der een Pandje vergaard,
 Zo brengt het by Ian-Oom die het dan bewaard,
 Gy blijft ongekweld,
 Als gy het besteld,
 Het krijgt 'er de kost en 't verstaater geen Geld.

Een Nieuw Vermaakelijk Bruylofts-Lied.

Op een schoone Voys.

GOdt heeft zeer wijs,
 In 't Paradijs,
 Het Huwelijk besloten,
 Met overvloedigheyd vol gratie overgoten,
 Twee Zieltjes waaren een,
 Niemand van Godt alleen,
 Dan twee behouden scheen,
 Daar zend hy zijnen zegen,
 Als regen,
 Vol gratie daar beneden,
 Als Man en Vrouw
 Door Egten Trouw,
 Malkander overgeven,

De Trouwen-pligt,
 Die vald zo ligt,
 Zy dragen 't pak
 Al met gemak,
 Die na Godts Wetten leven.
     En Godt die trak
 Een Ribbe strak,
 Uyt Adam zijnen lijve,
 Hy heeft daarvan gemaakt, Eva tot zijn Wijve,
 Want Godt sprak in 't gemeen,
 Een Man van Vlees en Been,
 Die mag-niet zijn alleen,
 Wat wou gy hier bedryven,
 De Wijven
 Moeten haar hulpzaam wezen,
 Want benje ziek,
 Melancoliek
 Een Vrouw kan u genezen,
 Een Vrouwtje zoet
 Dat is zeer goed,
 En word als dan,
 Van haaren Man,
 Zeer minnelijk genezen.
     Was 't Adam ziet
 Een groot verdriet,
 Was hy alleen gebleven?
 Maar Godt heeft hem een Vrouw Tot zijn behulp gegeven,
 Terwijl dat Adam sliep
 Godt hem een Huys-vrouw schiep,
 Die terstond na Adam liep,
 Zy maakte Adam wakker,
 Wel zy zey Makker;
 Mijn Lief mijn Uytverkooren,
 Hoe komt gy hier
 Tot mijn pleyzier,
 Waar uyt zijt gy gebooren?
 Uyt den Douw;
 Neen sprak de Vrouw
 Ik kom van jou,
 Ik heb mijn trouw,
 Voor Godt aan u gezworeen.
     Wel wie en zou
 Een goede Vrouw
 In 't Huysgezin niet prijzen?
 Zy is het Paradijs, Men zal haar onderwijzen,
 Die haaren Man bemind,
 En troostelijk hem diend
 Als hy kwalijk is gezind,
 Zy maakt van eenen Bengel
 Een Engel,
 Het kyven keerd in 't mallen,
 Want dit gekwel is lonkerny,
 't Is minnen en 't is kallen,
 Met eenen zoen
 Is 't weer te doen,
 Want dit gekwel

Dat is maar spel,
Daar zulle geen slagen vallen.
Gy Vrouwtjes dan
Houd uwen Man,
Altijd in groote eeren,
Zo Paulus ons verklaard En Sara zal 't u leeren:
Al is hy stuurs of kwaad,
Toond hem een bly gelaad,
Noemt hem Heer en kameraad;
Gy Mannen van gelijke
Laat bly-

ke,
 Hebt liefde tot u Wijven,
 Zegt lief monkeur
 Agter en veur
 Waarom zoude wy kyven,
 Wy zijn tog een,
 Van Vlees en Been,
 Met Huyd en Vel
 Verstaat mijn wel,
 Laat ons dog vreugd bedryven.

Dan zal u Huys
 Zijn als een kluyt,
 Van liefde peys en vrede,
 God zal Mirakel doen
 Als hy in Cana dede, Van Water maakten Wijn,
 Al was het Pekel-brijn:
 Zal zo zoet als Honing zijn:
 Gy Vrouwen
 Wild onthouwen
 Te trouwen,
 Het zal u noyt berouwen;
 Weest minnelijk
 En vrindelijk:
 Neerstig in u Huysshouwen,
 Den Heer zal dan, U en u Man,
 Geven een kroon
 Voor uwen loon
 Weest dan uwen Man getrouwen.

Zamenspraak tusschen Coridon en Leliaan.

Stem: Voor de Deur van mijn gemoed.

Coridon.

GOeden morgen Leliaan;
 Wellekom mijn Veld-Godinne:
 In de groene Klav're-blaan
 Wellekom mijn waarde pand:
 Wellekom mijn Diamant;
 Wellekom mijn held're Zon:
 Wellekom by Coridon.

Leliaan.

'k Moet u daar voor dankbaar zijn,
 Ia ontfangt die zelve wensche;
 Coridon weerom van mijn,
 Trouwste die ik immer zag;
 Zo 'k de reden vragen mag:
 Waarom gy zo vroeg en bly,
 Zijt gekomen in de Wey.

Coridon.

Weet doorlugte Harderin:
Om mijn zelfs met u te binden,
Door de banden van de Min,
Daar 's geen grooter vreugd voor mijn,
Als met u gepaard te zijn,
Gund mijn dan dat zoetste zoet,
Dat ik u als Bruyd begroet.

Leliaan.

Coridon geeft my u trouw,
 Ik zal u het mijne geven,
 Ik wil werden u Egte Vrouw,
 En u dienen aller-tijd,
 Tot dat de bleeke dood ons scheid,
 Uwe liefde trof mij Hert,
 Waar-door gy mijn Bruydegom werd.

Coridon.

Dat ik uwe Lipjes druk,
 Met veel smakelijke Kusjes;
 En de Huw'lijks Nectar pluk,
 'k Voel mijn door u zuyv're deugd,
 Opgetogen in alle vreugd;
 En ik zweer u by de Maan,
 Noyt van 't pad der deugt te gaan.
 Tuyt nu al wat juygen kan;
 Leliaan die zal haast trouwen:
 Coridon werd haare Man,
 En wenst aan het zoete Paar;
 Een jonge Herder binnen 't Iaar,
 Daar hun beyder deugd in speeld,
 Dat geen liefde haar verveeld.

Herders Vryagie tusschen Kloris en Silvia.**Stem: 'k Ben in de tijd van Negen dagen.**

Als de goude Zon haar Stralen,
 Liet op het Aardrijk neder dalen,
 Dreef Kloris langs de groene Laan;
 Alwaar zijn jonge Schaapjes sprongen,
 Terwijl de Nagtegaaltjes zongen,
 In 't ruyzen van de groene Blaen.

Hy speelden op zijn Herders-rietje,
 Op de wijs een Morgen-lietje,
 ô! Aangename Dage-raad;
 Hoe leyd den Dauw met lieve Dropjes,
 En blinkt op Blaadjes en op Knopjes,
 Terwijl het Roosjen open gaat.

Hy zag van verre langs de Boomen,
 Zijn lieve Herderinne komen,
 Hy trad haar datelijk tegemoet;
 Hy storten menig Minne-beden,

En sprak voort met beleefde reden,
 ô! Schoone zijt van mijn gegroet.

Den Hemel moet u Vee behoeden,
 Voor alle ramp en tegenspoeden,
 Mijn alderliefste Silvia,
 Ik kan mijn liefde niet verzwijgen:
 Ach mogt ik, Kloris eens verkrygen,
 Dat aangename Woord van Ia.

Silvia.

Doorlugte Kloris wild niet vrezen,
 Ik zal u Dienaresse wezen,
 Ik heb u trouwheyd lang gezien;
 Gy zult mijn voor u deel verwerven,
 Tot dat wy een van beyde sterven,
 Mits gy mijn uwe trouw komt bien.

Kloris.

ô! Schoone laat ik u omhelzen,
 Hier in het schaduw van de Elzen,
 Ik kus u roode Roze-mond;
 Waar uyt die lieve reden vloeyen,
 Volmaakte gy komt mijn besproeyen,
 Met Balzem voor mijn Minne-wond.

Ik zal voor u een Kransje cieren,
 Van Rozen, Tulpen en Anjelieren,
 Groene Palme en Violet.

Silvia.

'k Zal ook ô roem der Herders-smegten,
 Voor u een Zomer-kransje vlegten,
 Dat uwer op het Hoofd gezet.

Beslyt.

Herders wild nu zamen springen;
 En met elkander vrolijk zingen:
 Ter eeren van dees Ionge twee,
 Laat Herders Instrumenten hooren
 De regte tijd is nu gebooren:
 En wenst het paar geluk en vree.

Een Vermakelijke Vryagie, tusschen een Herder en een Herderin.

Voys: O schoon Cato, &c.

HOe lang is 't geleen,
 O schoone Iulia,
 Dat ik u Vryden en steeds volgde na,
 U teere Lipjes heb ik duyzendmaal gekust,
 En op u Tipjes mijnen brand geblust.
   't Was door de vlamme van u zoete Ziel,
 Dat 'k u tegen kwam gy in mijn Arm viel,
 't Was door u Woorden en lieve Tong,
 Die mijn bekoorden en tot Minnen dwong.
   Wat heb 'k niet al moeyten om u aan geleyd,
 Om u mijn Ziele-troost om u schoonheyd,
 Doen ik u Vryden in het Minne-vlam,
 Zo dra ik scheyden, ik droefheyd vernam.
   Ach Iulia ik verlaat noyt uwe Min,
 Ik offer mijn traantjes aan uw schoon Godin,
 Zo lang de dagen zijn van Iulia,
 Is dat die naam mijn voor de zinnen ga.
   Nu moet ik als een Tortel-duifje doet,
 Alleenig treuren in mijn droef gemoed,
 Gestadig zitten in mijn eenzaamheyd,
 Tot dat de dood mijn Vonnis heeft bereyd.

Bruylofts-Deun, Van Leander en Silvester.

Stem: de Hond in de Pot.

ZA weester verblijd,
 Za Weester verblijd,
 Wy zingen en springen, met vrolijkheid,
 Za weester verblijd,
 Terwijl 'er de Bruyloft is bereyd,
 Za groeter, za groeter, za groeter, za groeter,
 Het Ionge Paar,
 Wild nu drinken
 En fris klinken,
 Za maakt u keel' klaar.
     De Bruygom die lagt,
 De Bruygom die lagt,
 Wyl hy der zijn Bruydje ten strijd verwagt,
 De Bruygom die lagt,
 De Bruygom die lagt,
 En vlamter vast op een goeden nagt,
 Het zoetste, het zoetste, het zoetste, het zoetste,
 Waar na hy haakt,
 Is dat 't guytje,
 Haast met 't Bruydje,
 Na bedde toe raakt.
     Dus springen wy dan,
 Dus springen wy dan,
 Eerst hand aan hand met alle man,
 Dus springen wy dan,
 Dus springen wy dan,
 En spelen op Rooster en Koeke-pan,
 Laat hooren, laat hooren, laat hooren, laat hooren,
 't Eelste geluyd,
 Want wie kander
 Dus Leander
 Meer geev als zijn Bruyd.
     Waar mede hy pronkt,
 Waar mede hy pronkt,
 Zy is het die zijn Ziel ontfonkt,
 Waar mede hy pronkt,
 Waar mede hy pronkt,
 En ziet eens hoe dat 'er het Bruydje lonkt,
 Stroyt Palm en Rozen, Palm en Rozen, Palm en Roozen,
 En Fiolet,
 Stroyt dees g'paarde
 En Wel-g'aarde,
 Hunne Bruylofts-bed.

En wenster dees twee,
 En wenster dees twee,
 Lang leven in alle rust en vree,
 En wenster dees twee,
 En wenster dees twee:
 De zegen van 't Huwelijk en daar mee,
 Veel vrolijke Nagjes Veel vrolijke Nagjes
 Hier op een Fluyt,
 Eens geschonken,
 En gedronken,
 Lang leve de Bruyd.
 Hier mede gerust,
 Hier mede gerust:
 Dees Egte-paar wel en goe Nagt gekust,
 Hier mede gerust,
 Hier mede gerust,
 Zo smaakter de Bruygom zijn herte-lust,
 Dus mag men beschouwen, Dus mag men beschouwen,
 In korten-tijd,
 Hoe dat 't Paartje,
 Zy moer en Vaartje,
 Met vrolijkheyd.

Zamen-spraak tusschen Kloris en Roosje.

Stem: *Verlaatje mijn verheven Ziel.*

DE Goude Tiran met zijn kruyn,
 Die pronkten aan des Hemels-zalen,
 Zo dat hy Bosch en Berg en Duyn,
 Verligten met zijn Gulde stralen,
 Dreef Kloris in de Wey
 Zijn zagt gewolde Vee,
 En was verheugt en bly,
 Dreef Kloris in de Wey,
 Zijn zagt gewolde Vee,
 En waar heel wel te vree.
 Met kwam zijn lieve Roosje aan:
 Heel poezel wit en wel besneden,
 Hy heeft haar in de Klaverblaan,
 Om een Morge-kus gebeden,
 En sprak mijn Roosje-lief,
 Mijn lust mijn tweede Ziel:
 Mijn zoete Herte-dief,
 Hy sprak mijn Roose-lief,
 Mijn Liefst' mijn tweede Ziel,
 Die mijn alleen beviel.

Gy zijt mijn troost mijn toeverlaat,
 Mijn Tortel-duyfje mijn uytverkooren,
 'k Bid dat gy my dog niet versmaad:
 Of uwe Kloris gaat verlooren,
 Terwijl mijn Boezem brand:
 Als Etnaas Berg ô Maagt,
 Reykt mijn u lieve hand,
 Terwijl mijn Boezem brand,
 Als Etnaas-berg ô Maagt,
 Gy zijt die mijn behaagt.

'k Weet Kloris dat gy mijn bemind,
 En menigmaal hebt aangebeden,
 Maar ik en ben nog niet gezind,
 Om in den Egt te treden,
 Ik Min de Vrye-staat,
 En zuyv're reynigheyd
 Die 't al te boven gaat,
 Ik min de Vrye-staat,
 En zuyv're reynigheyd,
 De Trouw werd wel beschreyd.

Mijn Engel daar 's geen grooter vreugd
 Dunkt mijn op 's Werelds-rond te vinden,
 Als wel gepaard in eer en deugd,
 Ach Roosje-lief mijn Wel-beminde,
 Mijn Dido mijn Heleen,
 Ia meer als Porcea,
 Steld Kloris dog te vreen,
 Mijn Dido mijn Heleen:
 Ia meer als Porcea,
 Gund Kloris dog gena.

En neemt dees Herders-staf op trouw,
 In 't aanzien van de Huwelijks-Goden,
 Ach Zielsvoogdes werd Kloris Vrouw,
 Die u tot zuyv're Egt komt noden,
 Ik zweer u by Iupijn,
 En al zijn groote magt,
 Ik zal u Dienaar zijn,
 Ik zweer u by Iupijn,
 En al zijn groote magt,
 Dus staak mijn droeve klagt.

Neen Kloris het kan niet geschien,
 Dus wil uwe Minne-driften tomen,
 Ik kan u geen weer-liefde bien,
 Hier mee dreef zy d' Schaapjes langs d' stroomen,
 En wensten hem vaar wel,
 Zo dat daar Kloris zat,
 En bleef in droef gekwel,
 Zy wensten hem vaar wel,
 Zo dat daar Kloris zal
 Door liefde af gemat.

Hy riep de Minne Godin aan,
 En storten menigte van zugten,
 Hy riep ik smelt hier in getraan,

Door dien mijn Minnares gaat vlugten,
 Ik had mijn hoop gesteld,
 Op haar bevalligheyd,
 Ik voel mijn Ziel gekneld,
 Ik had mijn hoop gesteld
 Op haar bevalligheyd,
 Maar 't is te laat beschreyd.

Zee-Mans-Deun.

Stem: *Dorothea hoor mijn zugten.*

Is een Koning wel gezeten,
 Aan zijn Dis om braaf te eeten,
 Wy zijn de geen,
 Die het brengen zo ik meen,
 Wy zijn die daar lijf en leven wille wagen,
 Brengen 't Al
 Aan de Wal,
 Na zijn lust en welbehagen,
 Met verlof
 Wat 's een Hof,
 Voerd men daar niet aan en of.
 Wy die met ons Scheepen varen,
 Over ongestuyme Baren
 Op 't brak der Zee,
 Weet wy brengen alles mee,
 Wat haast een Mensch kan bedenken ofte noemen,
 Zou men dan
 Man voor man,
 Niet op onze daden roemen,
 Daar men moet
 Op de Vloet,
 Moedig smaken zuur en zoet.
 Wy die met veel yver waaken,
 Schoon dat mast en Stengen kraken,
 En dat de Wind
 Buldert, en haar al verslind,
 Dan moeten wy lager-wal en Klippen mijden,
 Elk in rang
 Stout of bang,
 Is een Meester in het strijden,
 Nagt en Dag
 Met verdrag,
 Toond men wat ons moet vermag.

Dat wy alle wilde schromen,
 Voor Nephunis woeste Stroomen,
 De Koopmanschap,
 Wierd in al d' Landen slap,
 Wy doen de Beurs
 Kist ja Kas en alles bloeyen,
 Zeevaard is gewis,
 Dat de Landen komt besproeyen,
 Keer op Keer,
 Dog den Heer,
 Komt alleenig deze eer.

Schoon de Winden oostlijk brallen,
 Of dat die in 't Zuyden vallen,
 Of wierd gehoord,
 In 't Westen ofte Noord,
 Wy weeten daar ons Zeyltjes na te strijken,
 En met een
 Op de Reen,
 Na de Bakens uyt te kijken,
 Even stip
 Dat ons Schip,
 Niet mag raken op een klip.

Zo den Opper-heer verheven,
 Ons behouden Reys wil geven,
 Zijn wy elk een stut,
 En voor alle Landen nut,
 Zon Maan en Starre zijn ons ligten,
 Op de Plas
 Het Compas
 En meer andere gezigten,
 Voor het oog
 Loot en Boog,
 Moet ons dienen voor het droog.

Ratelwagts-deun.

Stem: *Van de Haarlemmerdijk.*

DAt elk zijn Vuurtje wel bewaard,
 En doet zijn Kaarsje uyt,
 En sluyt zijn Deurtje met een vaard,
 Dat hem geen Dief en bruyd,
 Gaat dan gerustelijk na het Bed,
 Het slapen maakt de Menschen vet,
 Wy dragen Ratel,
 Zwaard en Stok,
 Tien uren slaat de Klok.

Wy zijn tot uwen dienst bereyd,
 In onze Amstel-stad,
 En hen genegen aller-tijd,
 Zo gy eenig onraad had,
 Wy zijn der datelijk by,

En stutten

alle Muyltery,
 Met onze Ratel,
 Zwaard en Stok,
 Tien uren slaat de Klok.

Al schoon het Dondert wayt of vriest,
 Wy toonen onze pligt,
 Terwijl men dan geen roem verliest,
 Al zijn de Huysen digt,
 Al scheynd de Maan niet by de Nagt,
 Nog loopt Monsieur de Ratel-wagt
 En draagt zijn Ratel,
 Zwaard en Stok,
 Tien uren slaat de Klok.

De Krijg roemt op een Oorlogs-man,
 De Zee een goed Matroos,
 Een Dronkaard op een volle Kan,
 Nog roemen wy altoos,
 Op onze dienst en trouwe baan,
 Terwijl wy dikmaals moeten gaan,
 Voorzien met Ratel,
 Zwaard en Stok,
 Tien uren slaat de Klok.

Dat wy dan zamen eens om 't Iaar,
 Voor onze trouwe pligt,
 Op-offeren aan den Amstelaar,
 Een Nieuwe-jaars-gedigt,
 Gy neemt ons dat niet kwalijk want
 Wy waaken steeds voor Volk en Land,
 Met onze Ratel, Zwaard en Stok,
 Tien uren slaat de Klok.

Den Hemel spaard de Burgery,
 En Heeren al te zaam,
 In Gijsbrechts-stad daar 't Scheeprijk Y,
 Behaald veel lof en faam,
 Op dat wy blyven menig Keer,
 Voor yders dienst in 't geweer,
 Met onze Ratel, Zwaard en Stok,
 Tien uren slaat de Klok.

Het Oost-Indies Kandeel en Kinder-maal.

Voys: Ik kwam lest-maal by een Juffrouw.

TRijntje bleef in groot elend,
 Want zy was nu pas gewend,
 Om te slapen by een Man

Toen ging Ian vaaren,
 Door de Baaren
 Hy ging na Oost-Indien heen,
 En liet Trijntje 't huys alleen.

De Winter-nagten kwamen an,
 Trijntje wensten om haar Ian,
 Kort daar na kwam Wevers-Piet,
 Die gaf Trijntje,
 Zijn Bobijnte
 Dekte haar zo warm en zagt,
 Dat zy niet om Ian meer dagt.

Omtrent een laartje met een dag,
 Ons Trijntje in de Kraame lag,
 Van een Kindje zoet en raar,
 Fris van leden,
 Net besneden
 Of het Trijntje zelve waar,
 Ian is evenwel de Vaar.

Zy had daarom geen verdriet,
 Maar verlangde weer na Piet
 Om te leven als te voor,
 Zijn Bobijntje,
 Behaagde Trijntje,
 Zy kraamde weer om 't ander laar,
 Even wel was Ian de Vaar.

Zy wierd zo gewend daar an
 Dat zy 't niet wel laten kan,
 Zy kreeg weder 't zelfde vet
 Van 't Bobijntje,
 Toe sprak Trijntje,
 Al was 't zeven na malkaar,
 Ian is evenwel de Vaar.

Trijntje was van 't derde zwaar,
 Toe liet Piet haar in gevaar,
 Hy trok ook na 't Indies-land,
 Ian kwam vaaren,
 Door de Baaren,
 Weder na het Vader-land,
 En deed Trijntje onderstand.

Zo als Ian het Huys in trat,
 Trijntje in den arbeyd zat,
 Zy verlost met 'er spoed,
 Ian ging mede,
 Wel te vrede,
 Voor de Peet-oom en de Vaar,
 Trijntjes eer bleef altijd klaar.

Toen hield men het Kinder-maal,
 Ian die deed haar goed onthaal,
 Twee Citze Dekens bragt Ian mee,
 Om 't Kind te schikken,
 En te bikken,
 Al de Vrouwjes die daar zijn,
 Dronken lustig Bier en Wijn.

Muyze-keutels en Gebraad,
 Koffij, Thee en Cokolaad,
 Eet en drinkt jou Buykje vol,

Uyt

Porcelijntje,
 Dat voor Trijntje,
 Mee gebragt is van haar Ian,
 Uyt het Rijk al van Iapan.
 't Was een vreugd te zien om dat
 Ian zijn Trijntje zo lief had,
 Zy heeft Piet alleen gerieft,
 Ik de Zwartinne,
 Ging beminne,
 Wy zijn beyde trouw,
 Ik blijf Man en zy mijn Vrouw.

De Klagende Minnaar, over de wreedheid van zijn Lief.

Op een schoone Voys.

PHilis hoe kun gy zo mijn smert,
 Gedogen al in u Hert,
 Is dat de loon die gy door mijn geklag,
 En bittere tranen agt,
 Ach ach! En wild der zo wreed niet zijn,
 En komt my te baat
 Liefste geneest mijn pijn:
 Ontfermt dan uwen Vrind,
 Die u uyt liefde mind
 Het zijn der u Oogen en uwe Mond,
 U Borsjes Appel-rond,
 U Tandjes wit en uw zoete Mond
 Heeft mijn Ionk-hert doorwond,
 En uwe aangenaame zank,
 U Voetjes teer
 En uwe fiere gank,
 Heeft mijn ô schoon Godin,
 Doen smelten al door d' Min.
 Al wat ik roep of wat ik zugt,
 Zy spot met mijn gedugt,
 Mijn traantjes dienen haar tot een vreugt,
 En mijn tot ongeneugt,
 Hoe dikmaals heb ik voor u Deur,
 Gespeeld gekweeld,
 Geroepen achter en veur,
 Philis ontfermt mijn Ziel,
 Die gy brengt tot verniel.
 Geen Steen of Rots zijn noyt zo hert,
 Die noyt beweegt en werd,
 Geen Leeuw of Beer is van zoon fellen aard,
 Die noyt medelijden baard,

Maar gy ô schoonste Vrouwe-beeld,
 Van u zo blijf
 Ik altijd ongestreeld,
 Voor my getrouwe dienst,
 Wordt ik geloond voor 't minst.
 Adieu Moorderesse ô wreede Maagt,
 Die mijn oyt heeft behaagt,
 Dit leven hier voor uwen aanschijn sterft,
 Indien dat ik u derf,
 Adieu verwerpzel van mijn vreugt,
 Adieu droefheyd
 In 't eynde van de leugt,
 Adieu mijn Ziel die schreyd,
 Tot in der Eeuwigheyd.

Vryagie tusschen een Koeke-Bakker en een Jonge Dogter, genaamt Tripje.

Voys: Van kleyne Phlipje.

VRinden luystert eens na dit Lied,
 Al wat dat 'er onlangs is geschied,
 Van een Jonge Dogter wild dit verstaan,
 Ons Tripje, en die zal trouwen gaan.
 Ons Tripje die heefter gekregen zin,
 Een Koeke-Bakker te trouwe met min,
 Zy liet hem voelen al om de pret,
 Daarom is zy geraakt met hem na Bed.
 Ons Tripje die sprak tot hem zeer gou,
 Gy zelder mijn geven terstond u Trouw,
 Mijn Hartje mijn Bekje en maak me gezond,
 Geeft mijn een kustje al voor mijn Mond.
 Hy zey mijn Hertje en Liefje en Bruyd,
 Gy zelter dan roepen al overluyd,
 Ik zal koekjes bakken tot u vermaak,
 Gy zultze uyt roepen dat gy aan Geld raakt,
 Ia Kind ik zal roepen al overluyd,
 Wie koopter nou elk al voor een duyt,

Ik zel zingen dan toe van kiekeboe,
 Dat Liedje, dat Liedje, en word ik niet moe
 Ik zing het Geld maakt malle Luy wijs,
 Hoewel ik doe het me om die prijs:
 Ik roep overluyd het stuk om een Duyt;
 Koopt ellek een Koekje al van de Bruyd.
 Al die met Tripje wil scheeren de gek,
 Die geeftze terstond een lebbige bek:
 Ia scheltze dan uyt, voor Schelm en Guyt,
 Ons Tripje, ons Tripje die is de Bruyd.
 Oorlof Dogters tot eener besluyt,
 Ons Tripje, die is 'er geworden de Bruyd;
 Zy liet haar sollen al om de pret,
 Tot dat zy bennen geraakt na Bed.

Minne-Zang.

Op een schoone Voys.

ACh waarde Kloris die 'k bemin;
 Ach wild voor mijn niet langer vlugten,
 Gy doet u waarde Minnaar zugten:
 Hou stand ô zoet Ziels-voogdin;
 Maar neen zy vlugt en wil niet hooren,
 En volgt de wreedheyd van een Maagd:
 Daar Phebus nog om treurt en klaagt,
 Nog eens houd stand, ô uytverkooren.
 Ach Kloris wild geen Daphne zijn,
 Bent gy een Nero ik Leander;
 'k Min u alleen en noyt geen ander:
 U afzijn baard mijn niet als pijn,
 Help Goon, mijn Lief is als geweeken;
 ô Cupido zend haar een Schigt,
 Die niet als gloeiende Vlammen stigt;
 Op dat zy van u kragt kan spreken.

Boere Vryagie, tusschen Fobbert en Pleuntje.

Stem: *Waarom verlaatje mijn.*

Fobbert.

Goejen morgen Pleun;
Ach Harleevenze Meysje,
Goejen morgen Pleun;
Hier komt een Boere-Zeun,
Die graeg van u wou hooren.
Of gy ô waerde Meyd,
Wou zijn mijn uytverkooren
Wijl ge in mijn zinnen leyd.

Pleuntje.

Loop Fobbert met die praet;
Voor hondert-duyzent Nikkers;
Loop Fobbert met die praet,
By Heyntje of zijn maet,
Ik moet nog Turf trappen;
En gy moet baggeren Vrind,
Hou op met ydel klappen:
En zoekt een die u mind.

Fobbert.

O pronk van Harleveen,
En schoonste der Boerinnen,
O pronk van Harleveen,
Die ik bemin alleen,
Ey wild het trappen staeken,
En praet met mijn nog wat,
Want gy kend mijn vermaeken,
Ach lieve Kleuter-gat.

Pleuntje.

Nog eens ik heb geen tijd,
Bruy heen na Trijntje Krelis,
Nog eens ik heb geen tijd,
Wijl ik met groote vlijt,
Van daeg moet arrebeyen,
Voor Geld en goede loon,
't Is nu geen tijd van Vryen,
Dat zweer ik by de Goon.

Fobbert.

Schay uyt ô Krulle-bol,
En luystert na mijn reden,
Schay uyt ô Krulle-bol,
Veel zagter als

een Mol,
 Mijn Oom is reeds gesturven,
 Ik heb zijn Geld en Schat,
 Zijn Schuuren en zijn Turven;
 En alles wat hy had.

Dus kond gy worden rijk,
 Zo gy mijn wild beminnen,
 Dus kond gy worden rijk,
 Nu mijn Oom is een Lijk,
 Hy waer beget een Scheepen,
 In 't Dorp van Harleveen,
 De dood heeft hem begrepen,
 Ik Erf zijn Goed alleen.

Pleuntje.

Ik sta gelijk verstomt,
 Door 't geen gy komt vertellen,
 Ik sta gelijk verstomt,
 Door 't geene dat gy bromt,
 Heeft die Man zo veel schyven,
 Gewonnen in zijn tijd,
 Die hy aen u laet blyven,
 Wyl gy alleenig zyt.

Fobbert.

O ja aenvallig Beeld,
 Ik wil u het eens noemen,
 ô Ia aenvallig Beeld,
 Indien 't u niet verveeld,
 Voor eerst zag ik zijn Boeken,
 Pleyzierig voor de Ieugt,
 Die ik eens door gink zoeken
 Wyl zy mijn baerde vreugt.

Historie van Orzon,
 En Valentijn ook mede,
 Historie van Orzon,
 Hoord wat ik daer nog von,
 De Ridder met zijn Zwaentje,
 En ook van Ian de Plug,
 En ook 't Boek van 't Haentje,
 Dat ik las wonder vlug.

Daer na zag ik zijn Kas,
 Verzien met hiel veel Linnen,
 Daer na zag ik zijn Kas,
 Daer by een Kante-das,
 Daer Oom altijd mee prijkten,
 Wen hy zat in den Raed,
 En als hy Vonnis strijkten,
 Van 't een of ander kwaed.

Een Broek van Carmozijn,
 Bezet rondom met franje,
 Een Broek van Carmozijn,
 Zo zagt als fijn Zatijn,
 En nog een Tabaks-doesje
 Die nog leg vol Tabak:
 Beziet hem eens mijn troosje,

Ik draeg hem in mijn zak.

Pleuntje.

't Is alles even fray,
 ô Vriend je bent gelukkig
 't Is alles even fray,
 Dat gy erft van die Pay.

Fobbert.

Ik zal u nog meerder noemen,
 Wat hy nog heeft bewaerd,
 Voor my wel waerd te roemen,
 Een Wagen met een Paerd.
 Drie schuren met Turf:

Pleuntje.

Nou Fobbert wild niet jokken,

Fobbert.

Drie Schuuren vol met Turf,

Pleuntje.

Ik zeg hou toe je murf.

Fobbert.

O Lief dat 's niet met allen,
 Ik heb beget nog meer,
 Dat zweer ik zonder mallen,
 By een rotte Zuyker-peer.
 Ik von by Peetjes-goed,
 Veel Flepjes en veel Kraegjes
 Ik von by Peetjes-goed,
 Al 't geen de lusten voet,
 Magaye blauwe Rokken,
 Neerstikken groot en kleyn,
 Drie Bedden zonder jokken,
 Die zonder Veeren zijn.

Dus geeft aen my 't la-woord,
 Al 't Goed wil ik u schenken;
 Dus geeft aan my 't la-woord,
 Wyl gy mijn ziel bekoord,
 Gy bent bevrijd van werken,
 En werd rijk door de Trouw
 Laet ik u gunst bemerken,
 Gy word een rijke Vrouw.

Pleuntje.

Wel Fobbert ik wil ras,
 Mijn in den Egt verbinden,
 Wel Fobert ik wilm' ras
 Verbinden op dit pas.

Fobbert.

Ontfangt dees Trouw beminde,
 En ga na Harleveen,
 Daar zal men ons verbinden,
 Schay uyt met Turf-treen.

Besluit.

Kom Boeren al den bruy,
Van Harleveen maek vreugde,
Kom Boeren al den bruy,
Toond datje niet bent luy,
Maer wil dit Paer verciere,
En stroy het Bruylofts-bed,
Ia wil dees Bruyloft vieren
Za, de vreugt in top gezet.

Boere Vryagie tusschen Koen en Neeltje

Stem: *Ik groet u schoon Silvia geprezen.*

KOentje een snaak kwam by zijn Neeltje vryjen,
 Ach schoonheyd sprak hy die 'k zo wel mag leyen:
 Weet Koentje waarde Meyd,
 Heeft zijn zinnen vast geleyd,
 Op u ô waarde Neeltje
 Vol bevalligheyd,
 Waar door ik ben gewond,
 Maak my dog weer gezond,
 Met u purper Lipjes
 En u Roder-mond.

Neeltje.

Wel Koen je bent een rare snaak in 't praten,
 Maar weet dat ik de Trouw altijd zal haten,
 Daarom ga dog van mijn,
 Vermits ik blijf allijn
 Bent gy gewond zoekt by
 Een ander Medicijn,
 Ik min de Vrye-staat,
 Die het al te boven gaat,
 En lag om een Minnaar
 Zijn geyl en loze praat.

Koen.

Ach lieve Neel wil tog zo straf niet wezen,
 Ik kies u voor mijn Bruydje uytgelezen,
 Dus zal ik eer niet gaan,
 Voor ik eerst heb verstaan,
 Dat ik u Dienaar ben.
 Waar voor gy mijn neemt aan,
 Ach alderwaardste Maagt,
 Die in u Voorhoofd, draagt,
 Twee Keykertjes waar door
 Gy mijn alleen behaagt.

Neeltje.

Hou Koentje wil mijn Schoonheyd zo niet roemen,

Koen.

Volmaaktste Beeld 'k mag u nog meerder noemen
 Wyl u helder gezigt,
 Gestaag schiet schigt op schigt,
 En voor dat ligtzelf
 De koelste Minnaar zwigt:
 Ach Neel toond mijn ge-[na]
 Eer ik door Min verga,
 Gy kund mijn pijn genezen
 met het Woordje Ia.

Neeltje.

Ach Koen zeg mijn wat zouden wy beginnen,
 Wen wy getrouwt zijn wild u wel verzinnen,
 De teyjen die zijn slegt,
 Daarom bedenkt u regt,
 't Is arremoe in 't end
 Wanneer men in den Egt
 Niet weet, ô waarde Koen,
 Wat men voor de kost zal doen,
 Al die Getrouwt wil zijn
 Moet het kosje voen.

Koen.

Ach alderschoonste wil daar het minst voor zorgen;
 Ik ben de grootste Turref-boer naast Iorgen;
 Ia hier is tot Kul-staart,
 Geen Boer die zo veel gaard,
 Als ik ô waarde Neeltje,
 Laat ons zijn gepaard,
 Ik ga niet na de Stad
 Of ik win veel Geld en Schat,
 Laat ik u Man dan zijn
 ô Cierzel van dit Pad.

Neeltje.

Welaan ik ben gereed met u te trouwen,
 Wen gy mijn in alles kon onderhouden.

Koen.

O Ia mijn lieve Neel,
 Dat zweer ik by mijn keel,
 Daar 's op trouw twee Knollen
 Beyde zonder steel,
 En nog een Wortel net,
 ô Bloed wat is 't een pret,
 Als van twee zoet' Liefjes
 d' Vreugd werd in top gezet.

Boere-Zang, tusschen Koen en Leysje.**Stem: 't Is nu ruym vijf Jaar geleden.**

PRonk en schoonste der Boerinnen,
 'k Groet u met een Morgen-groet,
 Wijl gy waardig

bent te minnen,
 Door u schoonheyd die mijn doet,
 Lijden een gestage pijn,
 Gy kond mijnen hulpster zijn.

Leysje.

En loop jou regte jonge kinkel
 Alias een groote zot,
 Lange Quibus Scharre-minkel,
 Waardig dat elk met u spot,
 Speel nog wat met Knickers maat,
 Eerje van het Vryen praat.

Koen.

Leysje 'k ben al twintig Iaaren,
 En dat is bekwame tijd,
 Voor een Ionkman om te paaren,
 En weest dog zo kwaad niet Meyd,
 't Zal u dienen waar ik kan,
 Als ik ben u Egte Man.

Leysje.

Hoor al kanje nog zo praten,
 Nog heb ik geen zin in jou,
 Daarom kan u praat niet baten
 Want ik wil noyt zijn een Vrouw,
 Van een kwant alwaar ik mee,
 Niet zoude derven gaan na Stee.

Neen ik moet een kittig Kwantje,
 Aardig en heel wonder rap,
 Want ik hou veel van een trantje,
 Eet maar zeven Iaar nog pap,
 En zoek 'er dan een ô Koen,
 Die braaf platen heeft of Poen.

Met zo gink zy heene stappen,
 Maar Koen was niet wel te vreen,
 Want hy gink aanstonds aan 't nappen,
 Ende zoop hem vol zo 'k meen,
 Ik wil na niet zijn in ly,
 Sprak hy om die zotte Pry.

Vrysters-Klagt, over de ontrouwheyd van haar Minnaar.

Voys: O Wreede stuurze Maagt.

OCh Maagden wie gy zijt,
 Wild Ionkmans noyt betrouwen,
 Want zy zijn vol valsheyd,

Waar door zy veel kwaad brouwen,
 Als ik bevind aan mijn,
 Een Ionkman wonder schoon,
 Dog was heel vol fenijn
 Die vlugt, is dit mijn loon.

Hy zwoer by God Iupijn,
 Dat hy mijn zou beminnen,
 En eeuwig trouw zou zijn,
 Wijl ik lag in zijn zinnen,
 Ik die onnozel was,
 Geloofden al zijn praat,
 Hy deed zijn wil heel ras,
 Tot zijn lust waar verzaad.

O al te korten vreugd,
 Die ik daar heb genoten,
 Hy vlugt en is verheugt,
 En doet mijn smert vergrooten,
 Ik schreeuwden hem wel na,
 Maar by ontaard van mijn,
 Zoekt een ander Ega,
 Wie zal mijn hulper zijn.

O Valze jonge Kwant,
 Zijn dit de diere Eeden,
 Die gy zwoer hand aan hand,
 God Iupijn zal u heden,
 Nog straffen eer gy 't weet,
 Eylaas bedroefde Maagt,
 Wie dagt ont ou dit leed,
 Waarom mijn Ziel dus klaagt.

Kom dood kom wreede dood,
 Wild mijn nu ras verslinden,
 Rukt mijn in Carons-boot,
 Hier is geen vreugt te vinden,
 Ik ben geen Maagt of Vrouw,
 Vermits ik draag een Kind,
 Adieu Minnaar ontrouw,
 Die ik zo heb bemind.

Minne-Zang.

Voys: Mijn Lief is niet als ik gezind.

O Pronk en schoonste ongemeen,
 O roem van d' Amsterdamze Maagden,
 Wel waard van Minnaars aan gebeen,
 Door u schoonheyd die elk behaagden,
 Wiens Oogjes en wiens zoet gezigt
 Bezwalkt het helder Zonne-licht.

Schoon nu in deze guure tijd,
 Geen puyk van roode Roozen groeyen,
 Egter staanze ô waarde Meyd,
 In haar volle fleur te bloeyen,

Op Koontjes daar het Lely-wit,
En meer bevalligheden zit.

Indien dat Venus u eens zag,
 Zy zou gewis van schaamt bezwijken,
 Ik weet zy riep niet anders ach!
 Voor deze Maaget moet ik wijken,
 Dat mijn Adoom in 't leven waar,
 En hyze zag hy minden haar.

Minerva trat gy in 't verstand,
 Gy bent heel wonder vlug en vaardig,
 Ia wel zo vlug als Attelant,
 Gy bent die naam van schoonheyd waardig,
 In kuysheyd tart gy een Diaan,
 Ach mogt ik eens u gunst ontfaan.

Herders-Zang, Tusschen Amentas en Galathe.

Voys: Verlaat gy mijn verheven Ziel.

OP, op, Amentas op, op, op,
 Hoe legt gy nog zoo vast te slapen,
 Daar ik al lang waar in den top,
 En gy gelijk de Herders-knappen,
 Moest zijn in 't Grazig-veld,
 En by u Galathe,
 Daar gy gelijk een Held,
 Moest zijn in 't Grazig-veld
 En by u Galathe,
 Met u gewolde Vee.

Amentas ontwaakt.

U droom die mijn dus heeft verblijd,
 En die mijn schandig heeft bedrogen,
 Ia heb daar door vergist mijn tijd,
 Wjl ik mijn Lief tot mede-dogen,
 Moest hebben aan gebeen,
 En nu is 't al te laat,
 Waar vind ik haar alleen,
 O Goon geeft mijn nu raad.

Ik wil haar zoeken langs de Stroom,
 Alwaar zy meest haar Vee gaat Weyden,
 Onder een groe-

ne Linde-boom,
 Dus ging den Herder zonder beyden,
 Tot hy zijn Herderin,
 Zag aan een klare Vliet,
 Die speelden van de Min,
 Tot hy zijn Herderin,
 Zag aan een klare Vliet,
 Die speeden op een Riet.

Hy sprak haar aan met deze reën,
 ô Galathe, ô Puyk der Maagden,
 Gy bent veel schoonder als Heleen,
 ô Herderin die mijn behaagden,
 Vergun ô Veld-godin,
 Dat ik u Schaapjes Wey,
 Wyl gy leyd in mijn zin,
 Vergun ô Veld-godin!
 Dat ik u Schaapjes Wey,
 En u met Woorden vry.

Galathe.

Neen Herder gaat vry na een aar,
 Ik ben te jong en schouw het minnen,
 Vermits de Min is vol gevaar,
 En maakt zo veel verdoolde zinnen,
 Ook raakt zo menig Maagt,
 Door 't Minnen in 't verdriet,
 Die haar te laat beklaagt.
 Ook raakt zo menig Maagt,
 Door 't Minnen in 't verdriet,
 Gelijk met veeltijds ziet.

Amentas.

Dat 's waar mijn lieve Galathe,
 Maar eer ik ontrouw wier bevonden,
 Wou 'k liever dat mijn Wollig Vee,
 Wier van de Wolven wreed verslonden.

Galathe.

O Herder een Minnaar,
 Die zweerd wel meer een Eed,
 Ik hou mijn uyt 't gevaar:
 O Herder een Minnaar,
 Die zweerd wel meer een Eed
 Ik wagt my voor dat leed.

Amentas.

Mijn Min ô Maagt is alzo trouw,
 Gevest op u als een Leander,
 Tot zijnen Hero waarde Vrouw,
 Noyt zag mijn liefde tot een ander,
 Verdrayen eer zo zal,
 De kuyze Nymph Diaan,
 Noyt schijnen in het dal,
 Verdragen eer zo zal,
 De kuyze Nymph Diaan,
 Verdooft en stille staan.

Galathe.

Hou Herder het is hoog genoeg,
U trouw die is genoeg gebleeken,
Wie dagt dat van den Ogtent vroeg,
Dat gy mijn zou van liefde spreken,
Ontfangt dan waarde Vriend,
Mijn

Trouw die ik u schenk,
 Zy is by u verdiend,
 Ontfangt dan waarde Vriend,
 Mijn trouw die ik u schenk,
 Waar by je mijn gedenkt.

Besluit.

Gy Herders die hier in dit dal,
 U Zagt-gewolde Schaapjes Weyden,
 Maakt zamen vreugd met bly geschal,
 En wil dat zoete Paar geleyden,
 Kom Speelman steld de toon,
 Van Venus kleyne Kind,
 En vlegt al t' zaam een Kroon
 Kom Speelman steld de toon,
 Van Venus kleyne Kind,
 Die veel het Hert verwind.

Minnaars-Klagt, over zijn blaauwe Scheen.

Voys: De Grootte Mochol.

BLoed hoe krijg ik nog een Meyd,
 Die zo ik wil is bereyd,
 Bloed hoe krijg ik nog een Meyd,
 Die mijn Ziel verblijd,
 Kom ik by Keetje of Francijn,
 Of by Griet of lange Trijn,
 Of by Klaasje,
 Elk is baasje:
 't Is ga voort van mijn.

'k Loop gestaag een Blauwe-scheen,
 Bloemer-hert waar zal ik heen,
 'k Loop gestaag een Blauwe-scheen,
 Ach wist ik de reen,
 'k Heb geen Boggel of hooge Rug,
 Ik ben netter als een Plug,
 Ia ik ben aardig,
 Rap en vaardig,
 En van alles vlug.

Ik praat als een Advocaat,
 En zing niet als op de Maat,
 Ik praat als een Advocaat,
 En lief in 't gelaat,
 Mijn Broek met Franje zit heel net,
 Koussen, Schoenen heel abzet,
 Na de moden,
 Als de Goden,
 Gaan 't op een Balet.

d' Kante-das met Pruyk en Hoed,
 Ia al wat ik draag zit goed,
 d' Kante-das met Pruyk en Hoed,

Staat gelijk een Poet,
't Is alles even net en fray,
De Meyd' zijn wel henkers tay,
Dat haar zinnen,
Niet beminnen,
Daar 'k haar streel en ay.

Mijn vijf zinnen zijn op hol,
 En mijn Hoofd brand als een Tol,
 Mijn vijf Zinnen zijn op hol
 'k Word nog gek ja dol,
 Zo ik geen Meyd bekooren kan,
 Daar ik als een Etna bran,
 Cupidoetje
 Minne-goodje,
 Maakt van mijn een Man.

Eer dat ik in 't Water sluyp
 Door 't verdriet mijn zelf verzuyp,
 Eer dat ik in 't Water sluyp,
 Door een Minne-stuyp,
 Of eer ik mijn aan een touw
 Ga verhangen, en dat zou
 Gy verfoeyen,
 En wis moeyen,
 Daarom helpt mijn gouw.

't Vermaak van de Zomer, in de Plantagie en Diemermeer.

Voys: Onlangs geleen ging ik bedroeft.

Wie zou hem in dees tijd niet weer verblyen,
 Nu yder met zijn Lief na buyten gaat,
 En nu het Veld met Gras weer Ieugdig staat,
 En Bloem en Blad met Dauw weer is bespreyd,
 En nu geen kou ons plaagt in deze tyen.

Voor my ik ga voor eerst in de Plantagie,
 Hoe schoon en Ieugdig bloeyd hier elk een Boom
 Hoe menig ruster daar ginter aan de Stroom,
 Ian met Leys en Krelis met zijn Trijn,
 Die spreken nu niet als van haar Vryagie.

Dus gaan ik voort de Poort uyt in het Meertjen,
 Hoe lief en zoet kweeld hier de Nagtegaal,
 Mijn Hert verheugt door zijn zoete taal,
 Ik hoor de Vink en Leeuwerik heel bly,
 Terwijl die heen en weer vliegt als een Veertjen.

Daar ben ik aan de Malibaan geprezen,
 Daar moet ik in, bloed wie maakt zoon geraas?
 't Is lange Louw die lijkt beget een baas,
 't Is sta wat ruym hy goyt de Stuyver weg,
 De Weddenschap wind hy gelijk voor dezen.

Kijk Aaltje bind een Doek voor Iaspers oogen,
 Hy loopt verkeerd ô ramp daar valt den Bloed,
 Men lagt hem uyt om dat hy geven moet,
 Een Kanne Wijn, die hy verlooren heeft,
 De Weddenschap die heeft de zul bedrogen.

Nu na de plaats alwaar wat valt te kappen,
 Die Tafels ende Banken zijn bezet,
 't Is zit in 't gros indien gy wild de pret
 Beschouwen, die hier op dees tijd geschied,
 Men hoord haast niet als Hospus wil maar tappen.

O wee daar vald laap zijn lieve Truytjen!
 Door 't loze Bankje yder lagter om,
 Wat vorders Krakelings en Mom,
 Terwijl Fobbert een Schol aan Moten snijd,
 Voor zijn Beminden die haast is zijn Bruydjen.

Daar drinkt men Koffie met een heel zoet klontje,
 En Ioris commandeerd een Kom met Melk,
 Terwijl een ander drinkt een volle Kelk,
 Met frisse Wijn, die hem verheugt het hart,
 En zuyg daar na d'Ambroos van Pleuntjes Mondje.

Van daar na Diemen, die hem wil vermaaken,
 Hoe menig Koetjen loopt hier in 't Veld,
 Terwijl de Boertjes elk gelijk een Held,
 De Beesjes melken dog om groot winst,
 Waar na dat yder Mensch gewis zal haaken.

Van daar ga ik na Huys, en die wil kijken
 Of het zo is, die gaat het vry bezien,
 De Zomer die vermaakt vast ellek ien,
 O Diemermeer ik prijs u groote lof,
 En wil altijd op uwe glanssen prijken.

Drink-Lied.

Voys: Ziet hoe helder scheynd het Maantje.

'k HOor God Bachus roezemoezen,
 Bloed hy nodigt ons ten strijd,

Zo als Helden vult de kroezen,
 Maakt u al den bras bereyd,
 Klinkt, klinkt, klinkt, val aan, val aan,
 Za wil nu den dorst verslaan.

Zelderment dat 's wel gestreden,
 Schenk weer in en schroom geen Nat,
 Bachus die ons voor zal treden,
 Heeft voor ons een Voeder-vat,
 Vol met klink, klink klaare Wijn,
 Die ons dus doet vrolijk zijn.

Drink al weer en wil niet schromen,
 Maar vat vry een volle Fluyt,
 't Is beget geen tijd van dromen,
 Wijn men drinkt de Glazen uyt,
 Drinkt, drinkt, drinkt, ô Wijn, ô Wijn,
 Gy bent regte Medicijn.

Elk zijn Glas weer vol geschonken,
 En 't zal jou gezondheyd zijn,
 Nu op Comande, gedronken,
 Weg, weg met de Minne-pijn,
 Schenk, schenk, schenkt, zo na mijn zin,
 Lap al weer het keel-gat in.

Hey zoon leven alle dagen,
 'k Lagten om Vrouw-Venus Zoon,
 Noyt zou mijn dien Bengel plagen,
 Liber-goon gy spand de kroon,
 Klink, klink, klink, toe dan weer ras
 In een teug uyt het Glas.

Drink-Lied.

Voys: Och zoete Meysje zonder gal.

BLoed Bachus nodigt ons ten strijd,
 Za aan 't drinken, drinken drinken, drinken,
 Bloed Bachus nodigt ons ten strijd,
 Vuld nu de Glazen op dees tijd,
 Kijk kijk het Glaasje,
 Toe als een

baasje,
 Ie bent een Vent zo rat als onze Klaasje,
 Drink het vry in een teug uyt,
 Klok, klok, klok, nu weder vol geschonken,
 Drink het vry in een teug uyt,
 En krijg weer een volle Fluyt.

Schenk al weer, drie-maal is regt,
 Voor God-Bachus Zoonen, Zoonen, Zoonen,
 Schenk al weer, drie-maal is regt,
 Voor een dappere Bachus-knegt,
 Klink zonder schromen,
 Niet als een lomen,
 Maar als een Held die op het Feest mag komen,
 Zie zo dat Glaasje is weer leeg,
 Toon dat' braaf kan nappen, nappen nappen,
 Zie zo dat Glaasje is weer leeg,
 En uyt gedronken met een veeg.

Nu wat Worst en wat Rook-vlijs,
 En daar na weer drinken, drinken, drinken,
 Nu wat Worst en wat Rook-vlijs,
 En yder vat ook een Souzijs,
 Schaft om te scheuren,
 Wie denkt om treuren,
 Nu wat Worst en wat Rook-vlijs,
 En yder vat ook een Souzijs,
 Nu ons dit zoet pleyzertje mag gebeuren,
 Yder die weerd zig als een held,
 En trekt met Bachus te Veld.

Bloed wie wou 'er dood voor zijn,
 Voor zoon leven, leven, leven, leven,
 Bloed wie wou 'er dood voor zijn,
 Op dat eeten fluyt weer Wijn
 Schenkt weder vaardig,
 De Wijn veel waardig
 ô Wijn, ô Wijn, gy maakt ons rap en aardig,
 Drink het vry in een teug uyt,
 Klok, klok, klok, nu weder vol geschonken,
 Want dees Wijn lekker en fris,
 Heeft de beste smaak gewis.

De Kwak-zalver op de Markt.

Stem: Ik krijg al weer mijn oude grillen.

ZA Menschen Boeren kom met hoopen,
 Hier is Zalf opregt en goed,
 Tree maar by die nu wil koopen,
 Want die groote Wond'ren doet,

Ik ben een Meester vol practijk,
 Ook ben ik in Konst heel rijk,
 'k Heb voor dezen,
 Veel genezen,
 Nergens is ook mijns gelijk.

'k Heb verkeerd by Hottentotten,
 Daar mijn Konst eerst wierd ge-eerd;
 Doen zocht ik de Labberlotten,
 Daar haast elk voor werd verveerd,
 'k Maakten voor mijn Konst bekend,
 Met wierd 'er een groote Vent,
 Op een Wagen,
 Voort gedragen,
 Die gekwetst waar in zijn Krent.

Hy waar door en door gestooken,
 Ik zey hy is in 't gevaar,
 Want zijn oogen zijn gebroken,
 Dog 'k wil hem wat maaken klaar,
 Mijn Medicijn was pas bereyd,
 Of de Vent 't geen mijn nog spijt
 Trok te Velden,
 Als de Helden,
 Want hy waar zijn leven kwijt.

Maar hoe mijn dat heeft gespeten,
 Weeten de omstanders wel,
 Van daar trok ik moetje weeten
 Naar de Schuyten wonder snel,
 Daar een henkers Vrouw-mens waar,
 En haar Naam waar ligte Zaar,
 Die door Ziekten,
 Zo verbliekten
 En zag als een Noot zo naar.

Zy zey puykje der Doctoren,
 Wisje raad voor mijne kwaal,
 'k Voelden eens haar Pols van vooren,
 'k Zag haar pis door 't Opdinaal,
 'k Zey je bent in grooten nood,
 Want zy waar wel hallef dood;
 Een Klisteertje, Sprak zy Heertje
 Help mijn wis, en wier schaamrood.

Ik gink haar dan voort Klisteeren,
 Maar ik had nog pas gedaan,
 Of geen Ziekten kon haar deeren,
 Maar waar fris en onbelaan,
 Ook had ik in deze Stad,
 Een Meyd die henkers Tandpijn had,
 Wonder vaardig,
 En heel aardig,
 Hier geholpen wijlze zat.

Kom nu die gezond wil wezen,
 Ik help u op staande voet,
 Geen Doctoer in Konst geprezen
 Die mijn zulks oyt na doet,
 Ia 'k verbeur voort

Een Cruzaad Fijn Goud,
 Zo ymand is in staat,
 Mijn te leeren,
 Na begeeren,
 En mijn Konst doet die veel baat.
     Koopt dan van mijn Zalf ô Vrinden,
 't Is twee Stuyvers deze Dag,
 Die van mijn koopt zal bevinden,
 Dat men noyt geen Meester zag,
 Die oyt beter Medicijn
 Verkocht als ik, mijn Naam is Heyn,
 'k Ben woonagtig,
 Daar heel pragtig
 Uythangt, in het wit Konijn.
     En die mijn daar wil zoeken,
 Die verzuymt in 't minst geen tijd,
 Naast mijn deur bakt een Wijf Koeken,
 'k Ben tot yders dienst bereyd
 'k Ga, en die mijn spreken wil,
 In mijn Gevel staat een Brill,
 En op Maandag,
 Hou 'k mijn Staan-dag
 Hier zo, ik ga wijl ik tril.

De Droomende Reyziger.

Voys: *Ha ha, zie zo.*

IK Droomden op een tijd,
 Dat ik geheel verblijd,
 Ree op een drie gepoote Os
 De Wereld om, wijl hy waar los,
 Let wel, let wel,
 Wijl ik noyt liegen zel.
     O Bloed wat zag ik al,
 Zo dra ik uyt de Stal
 Sprong op mijn Beesjen als Quichot,
 Gewapend als een Hotten-tot,
 Let wel, let wel,
 Wijl ik noyt liegen zel.
     Ik ree eerst langs een Heg,
 Tot ik kwam op een Weg,
 Die liep regt na Batavia,
 Ik kwam daar na met mijn Beesje dra,
 Let wel, let wel,
 Wijl ik noyt liegen zel.
     'k Zag daar een heele Rey
 Ezels, die schransten Brey,
 Elk had een Lepel in de Poot,
 Ik lagte my wel half dood,
 Let wel, let wel,
 Wijl ik niet liegen zel.

'k Ree weer een weynig voort,
 Tot Spanjen in de Poort,
 Daar zat een Beesje als een Klop,
 Die spon van Paarde-hayr een Strop,
 Let wel, let wel,
 Wijl ik noyt liegen zel.

Wat verder zag ik weer,
 Een Stier die menig keer,
 Vloog als een Vogel door de Lugt,
 Hy had twee Vleugels 't leek een klugt,
 Let wel, let wel,
 Wijl ik noyt liegen zel.

'k Ging spoedig daar van daan,
 Wijl 't Beest niet stil wou staan,
 Tot ik gezwind in Polen kwam,
 En hoor wat ik daar vernam,
 Let wel, let wel,
 Wijl ik niet liegen zel.

Daar las een Hond d' Coerant,
 En een die blafte brand,
 Vermits die een Trompetter waar,
 O ramp wat blies dat Hondje naar,
 Let wel, let wel,
 Wijl ik noyt liegen zel.
 Voorts trok ik na Parijs,
 Daar zat een Aap heel grijs,
 Die vrat zijn Neus heel van zijn Bek,
 'k Lijkt dat de Apen daar zijn gek,
 Let wel, let wel,
 Wijl ik noyt liegen zel.

'k Zag ook een Ojevaar,
 Maar dat stond duyvels raar,
 Die droeg een vol Oxhoofd met Wijn
 En vloog daar mee waar hy wou zijn,
 Let wel, let wel,
 Wijl ik noyt liegen zel.

Mit viel mijn Osjen neer,
 Ik dee my Duyvels zeer,
 Waar door ik haastig wakker wier,
 Het Droomen is dikmaals pleyzier,
 Let wel, let wel,
 Wijl ik noyt liegen zel.

Van een Ruyter met een Meysje.

Op en schoone Voys.

Het Meysje al over de Valle-brug reed,
 Haar Buydeltje van haar zijde gleed,
 Het zonk al na de gronde,
 Met een kwam daar een Ruyter aan,
 Hy visten 't in korten stonde.

Toen zy haar Buydeltje weder zag,
 Van haar leven zag zy noyt droeviger dag,
 Aldaar stond in geschreven,
 Al die verhole Liefde draagt,
 Moet zeven laar Lazarus wezen.

z' Wist niet wat zy doen of laten most,
 Zy nam en Mes en kwesten haar Borst,
 En zy ging het haar Vader toonen,
 Ik bender met Lazery besmet
 Komt ziet hier voor u oogen.

Wel Dogter zoud gy Lazerus zijn,
 Gy benter de liefste Dogter van mijn;
 Gy benter zo schoon Ionkvrouwe;
 Al kwam 'er een Konings Zootjen om jou,
 Hy zouje wel mogen trouwen.

O Vader laat maaken een Huysje koen,
 Van Distel, Doornen, Lelye groen,
 En huurter mijn eenen gezellen,
 Die dagelijks mijn willetje doen,
 En klinken de Lazarus bellen.

Het Napje in haar Regter-hand,
 En het Klapje in haar Slinker-hand,
 En zy ging over 's Heeren-straten;
 Ach geeft 'er den armen Lazerus wat,
 Doet werk van Caretaten.

Wat Caretaten zou ik u doen,
 Ik hebber geen Koussen ofte Schoen,
 En in zeven laar niet gedragen,
 Dan word ik een mooy Meysje toe,
 By een Fonteyntje te wagen.

Zy wies haar Handen en droogdenze schoon,
 En op haar Zadel zat zy ten toon,
 Aan haar Ringen kon hyze kinnen,
 Als dat zy het zelfde Maagdetje was,
 Die hy plagt te beminnen.

Hy hadder het Schoon-kind lief en waard,
 En hy zetttenze voor hem op het Paard,
 En met een zo ging hy rijden,
 Hy trok haar Lazerus Kleederen uyt,
 En hy kleed ze in witte Zijde.

Adieu Vader en Moeder van mijn,
 Adieu mijn Suster en Broeder-lijn,
 Adieu mijn Vriendetjes allen,
 Ik dank de Godt van 't Hemelrijk,
 Dat de Lazerny is vervallen.

Een aangename Minne-Zang.

Op een schoone Voys.

KRijg ik dorst ik roep om Wijn,
 Voel ik trek om eens te kussen,
 Ik roep waar mag mijn Philis zijn
 Zy plagt mijne Vlam te blussen,
 Zulks alleen behoeftig zijt,
 Maak datje Bachus streeld // En Venus mind met vlijt.
     Meysje-lief wat zijt gy schoon,
 Lekker Wijn wat hebje kragten,
 Wie van beyd' spand de kroon?
 Gy zijt waardig om te agten //
 Beyde bemin ik even-veel,
 't Is voor een Min-ziek hert // En voor een drooge keel.
     Want als ik smelt door Minne-gloed,
 Van de tintelende vonken,
 Die mijn stremmen door het Bloed,
 Schuylende onder Venus lonken
 Dan zugt ik door Min verdriet,
 Gedenk aan een Meysje alleen // Maar Vader Bachus niet.
     Maar als Drink-lust mijn bekoord,
 En mijn Bachus zelfs komt noden,
 Die 't verdriet in 't Herte smoord,
 Denk ik om geen andere Goden,
 'k Weet van Venus nog haar Zoon,
 Geen Ionge Maagt kan mijn dan // Doen blake nog zo schoon.
     Ia zo dra ik ben moe gekust,
 Kreun ik mijn aan geen schoon oogen,
 En bespot vervloge lust,
 Ben ik laf van Bachus togen,
 Dan verfoey ik de beste Wijn,
 Ik noem dien zoeten drank // Een doodelijk fenijn.
     Verandering Philis is alleen,
 d' Oorzaak dat wy vermakelijk leven,
 Verandering streeld ons ongemeen,
 Maar zoze ons gaat begeven,
 Het leven is aanstonds op de vlugt,
 Verandering is der zo nut // Als 't Mensdom is de Lugt.

Register

ACh mijn Wel-beminde zoet.	43
Als de goude Zon haar Stralen.	63
Ach waarde Kloris die 'k bemin.	75
Batavia Casteel ten toone.	21
Bloed hoe krijg ik nog een Meyd.	85
Bloed Bachus nodigt ons ten strijd.	88
Dieo mijn snelle Winden.	5.
De lieber-tijd wil ik gaan pryzen.	7
Dogters van Holland.	20
Daar vryden een Heerschap na een Maagd.	28
De Mey verkwikt weer alle Menschen.	45
Daar zonder een Ruyter uyt Iagen gaan.	52
Daar reed een Heer met zijn Schild-knegt.	56
De Goude Titan met zijn kruyn.	67
Dat elk zijn Vuurtje wel bewaard.	70
't Gezelschap van jonge Juffers.	8
Goeden avond zoete Neeltje.	26
Godt heeft zeer wijs.	60
Goede morgen Leliaan.	62
Goejen morgen Pleun.	76
He zelje Trouwen.	30
Hooge Goon wat leyd die plagen.	31
Hemel ach wat ley ik een zwaar verdriet.	47
Hoord Vrinden wat dat 'er voorwaar is geschied.	59
Hoe lang is 't geleen.	65
'k Hoor God Bachus roezemoezen.	87
Het Meysje al over de Valle-brug reed.	92
Ik ben uyt Holland eens gekomen.	23
Ik kwam lest over een Berg opgaan.	53
Is een Koning wel gezeten.	69

Ik droomden op een tijd.	91
Jonge Liederen die willen Vryen.	24
Jan Sul vrijd, Jan Sul vrijd.	37

Komt hier gy Jonge Meysjes.	10
Koentje een snaak kwam by zijn Neeltje vryen.	79
Krijg ik dorst ik roep om Wijn.	94
Lest-maal in 't krieken van den dag.	15
Laast onder 't wandelen van de Boompjes	18
Lief ontwaakt schoon Herderin.	36
Nou moet ik gaan dwalen.	48
Och Maagden wie gy zijt.	81
O pronk en schoonste ongemeen.	82
Op op, op, Amentas.	83
Philis hoe kund gy zo mijn smert.	73
Pronk en schoonste der Boerinnen.	80
Schoon Isabel hoord mijn droevig klagen.	33
Trijntje bleef in groot elend.	71
Vrinden luysterd met verdrag.	3.
Vrienden wild dit Lied aan hooren.	13
Vrinden luysterd na dit Lied.	39
Vrienden ik weet 'er een Vrouwtje fijn.	42
Vrinden luysterd eens na dit Lied.	74
Wel Mietje-lief mijn Uytverkooren.	17
Weest 'er gegroet schoon Herderinne.	50
Wie wil hooren een Nieuw Lied.	55
Wy komen getreden met onze Sterre.	57
Wie zou hem in dees tijd niet weer verblyen.	86
Za Vrinden hier 's wat raars.	49
Za weester verblijd.	66
Za Menschen Boeren komt met hoopen.	89

EYNDE.